

Giới thiệu Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây

Câu chuyện tình yêu giữa nữ cảnh sát cùng với thiếu gia hắc đạo sẽ như thế nào? Hai người ở hai lập trường khác nhau, gặp nhau lần đầu tiên khi cô nhận nhiệm vụ càn quét băng đảng, một tiếng súng mở ra những tình huống dở khóc dở cười có sủng nhưng cũng ngược đời với cô.

Trích đoạn ngắn:

"Cởi xuống."

"Cởi ông nội nhà anh!"

Nhan Tiểu Ngư lần đầu tiên tham gia càn quét băng đảng bị đùa giỡn, liền nổ một phát súng, chọc Thiếu gia trong hắc đạo, từ đó lâm vào bế khổ.

"Đây đồng chí, tôi không biết nấu cơm."

"Tôi làm."

"Tôi không biết quét dọn."

"Có người hầu làm."

"Tôi không biết nói ngon ngọt."

"Tôi sẽ phụ trách."

Nhan Tiểu Ngư giận:

"Lão tử vô sinh, anh còn muốn không!?"

Thiếu gia mỉm cười:

"Nhan Tiểu Ngư, cái này phải thử mới biết..." Tiếp theo là các loại cảnh xuân vân vân và mây mây.

Cuối cùng Nhan Tiểu Ngư mất tâm và mất thân.

Nhưng lúc cô gái kia trở về, cô như chiếc giày bị vứt bỏ, cuối cùng không chịu được, tìm cách chạy trốn... Năm năm sau, đứa con phúc hắc xuất sắc tài giỏi tuyên bố báo thù cho mẹ, lúc Tiểu gia hóa đang tự đắc vì bản thân đã phá được tài liệu của lão cha, thì đột nhiên cửa bị phá, một nhóm người áo đen đi vào, thiếu gia bước vào cửa, cười lạnh nhắc nhở:

"Con trai, trò này năm đó cha con chơi còn dư lại, con vẫn còn quá non..."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chú ý hình tượng của cô

Thành phố giải trí D, thiên đường vào ban đêm cho những người mê rượu, đèn màu xanh thấp lên khắp nơi, trông thật ma mị.

Nhan Tiểu Ngư đợi ở cửa nhà vệ sinh, đang nhìn một ông chú hơn năm mươi tuổi, áo quần không chỉnh tề nghiêng người tựa vào vách tường nhà ra những vòng khói treu đùa cột nhà, lấy tiền bạc dụ dỗ cô tình một đêm, cô không kìm được chính nghĩa trong lòng mình, bắt đầu truyền bá hệ thống lý thuyết giáo dục chính thống của Nhan thị.

"Lão đồng chí, ông làm loại hành vi này, trên có lỗi với Đảng, dưới có lỗi với nhân dân, càng không xứng với người vợ ở nhà chăm sóc con ông.

Lão đồng chí, ông có con gái không, nếu ông có con gái, chẳng lẽ ông sẽ tùy tiện để cho cô ta bị một kẻ say rượu hơn 50 tuổi đến gần gạ tình một đêm sao?

Lão đồng chí, ông có cảm thấy nhục nhã không? Nếu không, bây giờ khẩn trương về nhà luyện chữ, viết ngay hai chữ nhục nhã, nhìn ông như thế này, tôi nghĩ chắc phải mười ngàn lần trở lên mới có hiệu quả!

Lão đồng chí, nhân dịp trời còn chưa tối, về nhà đi thôi, biết sai có thể thay đổi, việc thiện làm tâm an, Phật Tổ còn nói quay đầu là bờ..."

Lời Nhan Tiểu Ngự vừa mới nói ra được một nửa.

Đã thấy vị lão đồng chí đầu trọc kia biến mất luôn rồi...

Lúc lão đồng chí biến mất vẫn còn đang suy nghĩ, một cô gái nhỏ đáng người cao gầy xinh đẹp, trang điểm thời thượng như hoa vậy, tại sao vừa mở miệng nói chuyện lại giống như mang phong cách người thời xưa?

Lão đồng chí biến mất.

Đồng chí Tiểu Ngự tự mình thỏa mãn – người sống, quả nhiên là không hổ thẹn, nhìn mà xem, cuộc sống của cô, càng ngày càng có ý nghĩa, vô hình chung, lại tích thêm một công đức, tặng cho người ta một khóa giáo dục miễn phí kia... Đi đâu tìm được đồng chí tốt như cô chứ... =!!!

“Tiểu Ngự, cô cẩn thận một chút!”

Từ chiếc tai nghe giấu trên tai, đột nhiên truyền đến tiếng nói nhắc nhở: “Đừng huênh hoang quá.”

Bạn học Nhan lập tức tranh công: “Lão đại, vừa rồi tôi đã tiến hành giáo dục cao đẳng cho người ta rồi, tối nay chúng ta ăn cơm gọi thêm món thịt kho tàu đi?”

Người trong tai nghe đành chịu: “Thịt kho tàu, cái này có thể, nhưng mà đồng chí Nhan Tiểu Ngự, phiền cô chú ý hình tượng của mình.”

“Rõ, lão đại, nhất định tôi sẽ giữ vững cương vị, duy trì hình tượng cảnh sát nhân dân, lại gánh vác tốt hình tượng nằm vùng tốt đẹp cán quét băng đảng tệ nạn này!” Đồng chí Nhan trả lời ngay thẳng, nghiêm nghị, chỉ thiếu điều nhắc tay cúi chào về hướng cò đò ở quảng trường phía đông mà thôi.

“Ý tôi là muốn nói... hình tượng phụ nữ”, đội trưởng đội cảnh sát hình sự Giang Phàm đứng ở một chỗ cách đó không xa ho khan một tiếng, đành chịu thua nói: “Trước tiên lau nước miếng lại rồi làm việc tiếp!”

A...

Nhan Tiểu Ngự rơi lệ.

Quả nhiên là người hơn nửa tháng không được ăn thịt, mới nhắc tới thôi, nước miếng đã bắn tung tóe ba nghìn thước luôn rồi!

“Tiểu gia!”

Một tiếng quát khê vang lên ngoài cửa, cắt ngang suy nghĩ của Nhan Tiểu Ngự.

Cô ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy người đàn ông trung niên mặc bộ đồ màu đen, trên cánh tay có hình xăm đang bước vào cửa, mười mấy người theo phía sau, rõ ràng chính là người đứng đầu, lúc này đang được người dẫn về phía phòng bao bên trong...

Con cá lớn xuất hiện rồi!

Đôi mắt Nhan Tiểu Ngự sáng lên.

Trong cục tổ chức cán quét băng đảng, mở cuộc họp mật gần một tháng, chỉ vì muốn bắt con rắn cầm đầu một băng nhóm buôn bán thuốc phiện và súng ống.

“Tiểu Ngự, cô phải thận trọng, trước tiên đi xác nhận phòng bao của bọn họ, không được để lộ tung tích, tôi đi tìm chi viện, cố gắng nắm được bọn tay chân, chúng ta sẽ nhanh bắt được rửa trong hũ.”

“Không thành vấn đề.” Trên mặt Nhan Tiểu Ngự tràn đầy khí thế.

“Voi thân thù của cô chắc có thể tự bảo vệ mình, cái này tôi yên tâm.” Giang Phàm dặn dò: “Nhưng lần này, vàng thau lẫn lộn, chỉ sợ rất nguy hiểm, ngàn vạn lần, không thể tự tiện hành động, biết không?”

Nhan Tiểu Ngự trả lời, tiếp theo lại nhếch môi cười, nâng đôi giày cao gót bảy phân lên, bước đi về phía phòng bao ở sâu nhất...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Có tình người hay không

Ở trong thế giới của bạn học Nhan, xã hội đen đi vào trong phòng bao, không phải chơi gái đánh bạc, thì chính là giao dịch phi pháp, phần lớn là làm

chuyện ám muội, phần đa người trong giới xã hội đen ra ngoài đều mang thuộc hạ theo, cho nên, chỉ cần xem bọn thuộc hạ xuất hiện trước cửa phòng nào, là có thể dễ dàng tìm ra một điểm chung là... Canh phòng nghiêm ngặt.

Nhan Tiểu Ngư biết rõ điểm này, vì thế đi thẳng vào sâu bên trong.

Càng đi vào trong, càng cảm thấy yên tĩnh...

Yên tĩnh, không phải là yên ổn.

Ngược lại, chỗ không có gọn sóng nhất, lại dễ dàng nổi lên nguy hiểm khó lường.

Nhan Tiểu Ngư đứng trước cửa căn phòng bao cuối cùng, dù chưa cảm giác được bốn phía có người, nhưng lại có thể cảm nhận được khắp nơi có mùi giới nghiêm lạnh lẽo.

Chính là nơi này...

Dựa vào những kỹ năng đã từng được huấn luyện ở trường cảnh sát, lại từng đạt giải quán quân Tán Thủ (*) nữ, cô khẳng định tất cả những nhân vật nguy hiểm nhất trong thành phố giải trí đều ở trong này, cũng nhanh chóng xác định mục tiêu ở phòng bao cuối cùng này.

(*) Tán Thủ: là võ chiến đấu tay không tự do ra đời ở Trung Quốc chú trọng vào các dạng chiến đấu tự do thực tế, đòi hỏi sự thành thạo các kỹ thuật võ thuật Trung Hoa.

“3306.”

Cô kéo áo lên miệng, nhanh chóng truyền tín hiệu báo số phòng bao, xoay chân lại nhanh bước rời đi.

Đúng lúc cô xoay người, phòng bao ở phía sau vang lên tiếng mở cửa, một người đàn ông cao lớn đeo kính đen, mặt không chút biểu tình bước ra.

Đồng chí Nhan quỳnh lên, lập tức giật mình che bụng, vẻ mặt đau khổ: “Cái kia... ây da... đại ca à... Toilet ở đâu ấy nhỉ... Tôi không tìm thấy đường... Mót quá rồi...”

Tuy hình dáng đồng chí Tiểu Ngư không thấp, lại có một khuôn mặt như em bé, cho dù bây giờ mặc váy ngắn đi giày cao gót, trông vẫn giống như là nữ sinh trung học mười mấy tuổi trộm xông vào chỗ ăn chơi, vô tình có thể làm người ta dờ xuống phòng bị.

Đồng chí Tiểu Ngư đang lợi dụng điểm này, cũng mềm mại gọi một tiếng đại ca... Dựa vào kinh nghiệm thường ngày của cô, ít nhất có thể xác định đến chín phần là mình có thể thành công đi tiểu, trốn thoát khỏi nguy hiểm...

Nhưng mà.

Nhưng mà, cổ tinh là hôm nay cô lại gặp được nhân vật xã hội đen không giống như vậy.

“Mang vào.”

Từ sâu trong phòng bao, truyền đến một giọng nam, giọng nói này vô cùng dễ nghe, trầm thấp mà có từ tính, mang theo một chút biếng nhác, đủ để mê hoặc người nghe.

Một câu này, khiến Nhan Tiểu Ngư hoàn toàn luống cuống.

Ôi chao ôi, bà đây đã mót lắm rồi anh vẫn còn bắt người ta phải vào phòng bao, vị đồng chí này, có phải anh quá không có tình người rồi hay không phải hay không!

“Vâng, Thiếu Đương Gia.”

Ngoài cửa, sau khi thuộc hạ trả lời một tiếng, lập tức túm lấy cánh tay mảnh khảnh gầy yếu của Nhan Tiểu Ngư như bóp con kiến, thuận lợi xách cô vào phòng bao, ném ngay giữa phòng, đồng chí Tiểu Ngư bị quăng ngã lập tức vi phạm lời dạy của Đảng, thô tục nói: “Anh... con bà nó dám ném tôi...”

Soàn soạt soàn soạt!

Bóng đen đồng loạt chớp lóe, tiếng lên đạn cũng vang lên.

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu, ấn đường đối diện hơn vài chục cây súng, mặt không khỏi biến sắc, nuốt nửa câu thô tục kia trở về trong bụng...

Hình như cô... lại đi nhầm phòng rồi... A... Lúng túng của lúng túng rồi... 囧.

Chương 3: Thấu thiếu gia

Đây căn bản không phải phòng Lý Bưu bao.

Đây hoàn toàn là chỗ phần tử khủng bố tụ tập, nơi này nguy hiểm hơn so với chỗ Lý Bưu nhiều!

Nếu bây giờ cô không làm gì, chỉ chút nữa thôi, theo kinh nghiệm nhiều năm huấn luyện ở trường cảnh sát của đồng chí Nhan, không đến ba giây, chắc chắn đầu cô sẽ nở hoa, hiếp trước giết sau, bán cho bọn buôn người, ném xuống sông cho cá ăn và đủ kiểu chết đa dạng khác...

Không cần Đăng, tôi mới là một cô gái mười chín tuổi, tại sao lần đầu tiên đi làm nhiệm vụ truy bắt xã hội đen lại rơi vào tay nhân vật lớn rồi...

Nhan Tiểu Ngư chớp chớp mắt, trong thời gian ba giây đưa mắt nhìn khắp bốn phía, nhanh chóng ra quyết định, về mặt lập tức khôi phục lại như thể một cô gái trẻ ngây thơ vô hại, xoa xoa chân, đứng dậy mở to đôi mắt vô tội hỏi: “Oa, trong tay mọi người cầm cái gì vậy, ai tài trợ món đồ chơi này thế... trông rất thật nha...”

Nói xong, tiến lên xem xét, nghiêng đầu ngây thơ nhìn mấy cây súng đen kịt kia, về mặt rất chỉ là hiểu chuyện, nói: “Cái kia, tôi thấy tất cả mọi người đều đang rất bận, tôi đây... không quấy rầy... Các anh tiếp tục, tiếp tục chơi ha, coi như tôi chưa từng tới, tôi cũng không nhìn thấy cái gì, cũng không nghe được gì đâu...”

Nhóm thuộc hạ nhà Nam Cung - gia tộc đứng đầu về súng ống đạn dược, toàn bộ đều toát mồ hôi hột...

Vì đây chính là khẩu súng KT896 tân tiến nhất hiện nay do Thiếu Đường Gia đích thân nghiên cứu phát triển, lại bị nói thành món đồ chơi...

Cô gái nhỏ tự nhiên xông tới này, có lá gan lớn đấy nhì.

Dám nghi ngờ thiên tài súng ống là Thấu thiếu gia nhà Nam Cung bọn họ, không muốn sống, không muốn sống nữa rồi...

Thấu thiếu gia, là người mà kẻ khác có thể nghi ngờ được sao?

Đương nhiên, câu trả lời là không thể.

Thấu thiếu gia là thần nhà Nam Cung, là sinh mệnh nhà Nam Cung, là hình mẫu và tấm gương mà người nhà Nam Cung sùng bái.

Thấu thiếu gia sẽ vì bị người ta nói năng lỗ mẩn mà tức giận ra tay đã thương người khác sao?

Đương nhiên cũng sẽ không.

Thực ra người nhà Nam Cung bọn họ rất ít người từng thấy Thấu thiếu gia tức giận, hoặc có thể nói không ai có thể đoán được khi nào thì vị thiếu gia có tâm tư thâm trầm kia tức giận, khi nào thì không tức giận, không đoán ra cũng không nhìn rõ được, đây là cách đánh giá trực tiếp của toàn thể nhà Nam Cung và người ngoài đối với tính cách của Thấu thiếu gia.

Về vấn đề đã thương người, đương nhiên lại càng không có khả năng, trong tình huống bình thường, người phạm vào sai lầm không nên phạm, đều có thể chết, tuyệt đối không giữ toàn thân, đây là điều Thấu thiếu gia đặt ra và làm theo.

Nói tóm lại, người dám trêu chọc nhà Nam Cung, là chán sống, người dám trêu chọc Thấu thiếu gia, sẽ được trọng sinh, bởi vì Thấu thiếu gia, có thể cho người ta được mở mang kiến thức về thế giới mới tàn nhẫn trước khi chết...

Mất thấy cô gái nhỏ vừa nói, vừa cười, vừa lui, sắp lui về đến góc sofa đen bằng da thật...

Đám thuộc hạ nhìn cô gái nhỏ mười lăm mười sáu tuổi này, cuối cùng trong lòng không nhịn được khê hô... cô bé, dừng lại, dừng lại, cẩn thận, lùi nữa là rơi vào bãi mìn đó!

Nhan Tiểu Ngư vừa nói vừa lui về phía sau, làm xong tư thế tông cửa mà chạy, nhưng đúng lúc này, sau lưng cô, đột nhiên vang lên tiếng nói của một người đàn ông: “Cô còn ở khu vực toàn thân...”

Giọng nam này, như tuyết giữa tháng ba, như sông băng sâu bảy thước, lạnh lẽo khiến sống lưng đồng chí Nhan cứng lại, chỉ cảm thấy từng trận gió lạnh thổi tới...

Khu vực... Toàn thân...

Đồng chí Nhan, rốt cuộc thì cô đã gặp phải kẻ giết người điên cuồng tàn nhẫn biến thái tới mức nào đây!

Lấy hết dũng khí, bỗng nhiên Nhan Tiểu Ngư quay đầu, lấy toàn bộ quyết tâm đi đối mặt với tên biến thái mặt sẹo có hình xăm.

Không ngờ lại đối mặt với một gương mặt vô cùng anh tuấn và một đôi mắt thâm thúy như chim ưng vô cùng hút hồn người.

Đúng vậy, hút hồn người. Đôi mắt này âm u thâm trầm, mang theo ý cười, lại như chứa đựng cả lưỡi dao sắc bén, ẩn chứa sự nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Thế nào, ngực cô rất phẳng sao?

Một người đàn ông ngồi trên sofa, ẩn mình trong bóng tối, cho dù ngồi trong chỗ tối, nhưng ánh mắt của anh ta vẫn trầm tĩnh như vậy, lợi hại như vậy, cảm giác áp bức mạnh hơn bất kỳ người nào mà Nhan Tiểu Ngư từng gặp.

Ngũ quan của anh, lại anh tuấn kỳ lạ, đôi mắt đen, chiếc mũi thẳng, môi mỏng, độ cong hoàn mỹ, gương mặt quyền rũ, khóe mắt khẽ nâng lên, trông như một vị đế vương, đáng vẻ nhân nhả, nhưng lại nắm trong tay mọi thứ.

Hai chân anh bắt chéo lại, ngồi thoải mái nhàn hạ, dựa theo đôi chân dài kia mà phán đoán, nhất định anh cao hơn cô hai cái đầu, trên người mặc bộ tây trang màu đen cao quý được đặt may riêng, ôm lấy những đường cong hoàn mỹ tinh tế của anh, tùy ý ngả đầu, nhìn kỹ, nhíu mày, đều làm người ta cảm khái ông trời tạo người rất bất công...

Đó là một người đàn ông hoàn mỹ, diện mạo ưu tú, đáng người cao phải tới một mét chín, có vẻ lười nhác, nhưng lại có ánh mắt thông minh, quan trọng hơn là khí chất, khí chất khiến người ta thấy sợ hãi này, tuyệt đối thuộc cấp bậc đại thần, người phạm không thể địch nổi.

Nhan Tiểu Ngư vẫn luôn không phải thành viên của nhóm người yêu thích vẻ đẹp bên ngoài, từ nhỏ đã không hề theo đuổi thần tượng không sùng bái trai đẹp, cho nên đều có trăm phần trăm lực miễn dịch với toàn bộ soái ca, vậy mà lúc này liếc nhìn anh một cái, phải ba giây mới kéo được hồn bay trở về.

Điều khiến Tiểu Ngư sợ hãi chính là, anh ta ở ngay đây, vậy mà từ lúc bắt đầu, cô không hề phát hiện sự tồn tại của người đàn ông này.

Trong tình huống bình thường, người có thể ẩn giấu hơi thở vào trong bóng đêm, không phải cao thủ, thì chính là quý hồn.

Người này quá đẹp trai, có thể nói chuyện, sống sờ sờ, chắc chắn không phải là quỷ.

Vậy thì chỉ có một điều có thể lý giải, đó chính là bản lĩnh của anh, cách xa người dành quán quân Tân dã nữ như cô...

Nhan Tiểu Ngư thận trọng, cũng cảnh giác, nhiều súng như vậy, lại chĩa thẳng vào mặt mình, mạng sống của cô thật sự là đáng lo rồi!

Người đàn ông kia cũng không hề di chuyển, chỉ là đặt bàn về trong tay xuống, ngả đầu, ngồi trên ghế sofa lẳng lặng nhìn cô, không hề dao động, không hề chớp mắt, cho dù đôi mắt thâm trầm kia không làm bất cứ động tác nào, nhưng cũng có thể làm người ta cảm thấy nguy hiểm luôn rình rập.

Nhan Tiểu Ngư bị nhìn chăm chú đến mức da đầu run lên, không khỏi nuốt một ngụm nước miếng, nói với anh: “Đồng chí...”

“Hửm?” Bị gọi đồng chí Thấu thiếu gia nhíu mày, nhẹ đáp lại.

“Chuyện đó... Tôi... Có chút việc gấp...” Tiểu Ngư xấu hổ nhắc nhở: “không bằng...”

“Không phải muốn đi tìm toilet đấy chứ?”

Thấu thiếu gia nói, mặt không đổi sắc, chậm rãi buông hai chân đang vắt chéo lên nhau ra, đứng dậy, ra lệnh: “Đến đây, tôi đưa cô đi.”

Đến đây...

Tôi đưa cô đi...

Nhan Tiểu Ngư hóa đá.

Cầm của toàn bộ đám người nhà Nam Cung đều rơi xuống đất, thiếu gia, anh đối tốt với Lolita này từ lúc nào vậy!

“ Bao nhiêu tuổi?” Nam Cung Thấu đi phía trước, giọng nói hỏi ý kiến không có một chút dao động lên xuống.

“Mười lăm...” Đồng chí Nhan ném luôn mặt mũi của mình, tiếp tục giả vờ ngây ngô.

“Tên là gì?”

“Hách Mỹ.”

Lúc này Thấu thiếu gia quay đầu, neho mắt lại liếc nhìn cô từ trên dưới.

Bạn học Nhan nắm chặt tay, giữ vững trận địa của mình, không đồ mặt không lùi bước, tiếp tục mặt dày vô sỉ.

“Không đúng.”

Thấu thiếu gia bình luận về tên cô, ánh mắt nhìn từ bụng trở lên, từ phần cổ trở xuống.

Mẹ nó!

Nhan Tiểu Ngư kìm nén tức giận, nói: “Đồng chí, khinh thường ngực phẳng, phân biệt đối xử với phụ nữ, theo một cách nói nào đó mà nói, là phạm pháp...”

“Tôi chỉ nói là không đúng, không hề nói cô ngực phẳng,” Thấu thiếu gia dừng lại, nghiêng thân thể cao lớn, ánh mắt lại nhìn vào trên vị trí kia: “Thế nào, ngực cô rất phẳng sao?”

Dứt lời, không chờ cô nói tiếp, anh khoanh hai tay lại, nhắc nhở: “Cô có thể không cần trả lời, tôi sẽ biết chuyện này nhanh thôi.”

Tiểu Ngư không ngu ngốc, đương nhiên nghe ra ý trong lời nói của anh ta, lập tức xì lông kêu lên: “Tôi mới mười lăm tuổi, vậy mà anh lại có ý đồ bắt chính, anh là đồ cầm thú!”

“Nhan tiểu thư.”

Một tấm thẻ nhân viên cảnh sát viết rõ ràng tên tuổi đập vào ngay trước mắt, Thấu thiếu gia lười biếng nhắc nhở: “Có cần tôi nói cho cô biết hay không, tổ chức tối thiểu khi nằm vùng là phải cất hết những thứ chứng minh thân phận của mình?”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cởi

Nhan tiểu thư vẫn còn nhớ mình rõ ràng đã chuẩn bị chu đáo để nằm vùng, không hiểu vì sao thẻ sĩ quan cảnh sát lại xuất hiện ở trước mặt người đàn ông này, cô đã bị người ta dẫn vào toilet, bị người đàn ông kia ấn ngồi ở trên bồn cầu, đứng từ trên nhìn xuống cô...

“Cởi.” Anh mệnh lệnh, giọng trong trẻo mà lạnh lùng.

What?

Đồng chí Nhan hoài nghi chính mình nghe lầm, không khỏi xoa xoa lỗ tai, hỏi lại: “Đồng chí, tôi không nghe rõ, anh có thể...”

“Cởi!” Giọng nói không có kiên nhẫn, lại mang theo vài phần lạnh lùng hơn: “Áo, nội y, cởi toàn bộ.”

Tiểu Ngư hóa đá...

Đây là lần đầu tiên bị quấy nhiễu tình dục, bị đùa giỡn bằng lời nói như thế.

Mặt cô trầm xuống, nhắc hai tay lên, bày ra tư thế: “Người quang minh chính đại không làm chuyện mờ ám, kể bên đều có người của chúng tôi, không quan tâm anh có địa vị gì, tôi cảnh cáo anh mau đi đi, mục tiêu của chúng tôi không phải anh, nếu không tai bay vạ gió lại phải vào cục cảnh sát, không ai có thể đảm bảo...”

Thân thể mơ hồ mà bị chế trụ, tay trái cô bất chợt bị một chiếc còng treo trên đỉnh đầu, chỉ còn có tay phải được tự do, thân thể, cũng giống như bị tiêm thứ gì vào, cả người mềm nhũn tê dại, không có sức lực.

Tiếp theo, không đợi cô kêu gào, cúc áo trước ngực cô đã bị anh ta nhanh chóng thuần thục cởi xuống, lộ ra cảnh đẹp vô hạn trước ngực...

Cũng không đợi cô nói, một bàn tay của anh ta đã thăm dò vào bên trong nội y, phủ lên ngực cô.

Thân thể Tiểu Ngư cứng đờ, trong nháy mắt biến thành thạch ngư*. (*Con cá bằng đá)

Cô mở to hai mắt nhìn người đàn ông kia, thực sự không thể tưởng tượng nổi, chớp mắt rồi lại chớp mắt, thật lâu sau mới tỉnh ra, cô nhìn theo đôi bàn tay của anh ta, nói: “Hóa ra vị đồng chí này thích SM, anh có thể lấy roi cho tôi, tôi có thể dùng chút sức nhỏ của mình để quất anh...”

Mấy chữ quất anh còn chưa nói xong, Nhan Tiểu Ngư đã cảm giác hai ngọn núi nhỏ trước ngực mình đã hoàn toàn bị bàn tay to của người đàn ông này bao bọc.

Oh, shit!

Động tác khiêm nhã của người đàn ông này thật đúng là ôn nhu!

Tuy mặt không chút thay đổi, vô cùng bình tĩnh, cho dù hoàn toàn coi thường chủ sở hữu của hai ngọn núi nhỏ này là cô...

Nhưng mà ngài Mao à, tôi đây vẫn vô cùng kính trọng ngài, dù không hiểu sao mình lại xông vào cái phòng bao có tên xã hội đen biến thái, còn bị ăn đậu hũ như thế này...

Chuyện nhỏ mà không nhìn sẽ loạn mư lớn, vì không muốn gây rối làm cho Lý Bưu ở trong phòng bao gần đây chạy mất, bây giờ cô không thể làm tùy tiện, huống hồ cô trúng thuốc mê, cho dù đánh trả, tỷ số thắng của cô cũng thấp...

“Bom nano mini.” Giọng nói của người đàn ông vang lên, chắc chắn bình tĩnh: “Trước ngực bốn viên.”

Nhan Tiểu Ngư còn đang cầu ngài Mao ban phúc, chợt nghe thấy anh nói như vậy, giống như nghe được thiên thư*, một lúc sau mới phản ứng lại, ách một tiếng, hỏi: “Đồng chí, anh nói cái gì... Cái gì cơ...?”

*Thiên thư: sách hoặc thư do thần tiên trên trời viết ra.

Thấu thiếu gia luôn khinh thường những động vật ngu xuẩn nhiều lời, căn bản lúc này cũng không thèm để ý tới cô nữa.

Tiểu Ngư bị lơ, đang muốn găm thét, lại cảm giác có tấm thảm lông được phủ lên vai, lại nhúu mày, bắt đầu không hiểu nổi động cơ của người đàn ông này...

Vừa rồi theo như lời nói của anh ta, thì hình như có chữ bom...

“Tiếp tục.” Người đàn ông anh tuấn lạnh lùng hạ lệnh: “Cởi.”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tôi cởi ông ngoại nhà anh

“Tiếp tục.” Người đàn ông anh tuấn lạnh lùng hạ lệnh: “Cởi.”

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu, ánh mắt phẫn nộ.

Lúc này, vừa lúc trong tai nghe truyền đến tiếng nhân viên đã hoàn tất khai thông, phòng bao đã bị bao vây, các thành viên được thông báo bắt đầu hành động.

“Tôi...”

Mặt Nhan Tiểu Ngư đỏ bừng, tích góp sức lực toàn thân, cuối cùng không nhìn được nữa, một tay móc súng lục từ trong sườn giày ra, ngược lên nói, bộc lộ khí phách ra ngoài, khí thế ngất trời: “Tôi cởi ông ngoại nhà anh, hôm nay, bà đây muốn bắt tất cả các anh vào cục cảnh sát!”

“Tiểu Ngư, nhớ kỹ, đừng dùng súng, trong gian bar này mấy gian phòng bao đều để hàng loạt bom, chỉ chút lửa nhỏ sẽ...”

Bùm...!

Một tiếng nổ vang trên đỉnh đầu, cắt đứt cảnh cáo của Giang Phàm, cũng hóa đá một người phụ nữ anh hùng nào đó đang gơ súng!

“Lão đại...”

Lời này anh ta nên nói sớm mới đúng!

“Thiếu Đương Gia, tên Lý Bưu này có mưu đồ gây rối, đã sớm mai phục từ trước.” Ngoài cửa truyền đến giọng nói thuộc hạ kêu lên và tiếng gõ cửa: “Bom đã bị khởi động, người tiếp ứng của chúng ta đã tới, nơi này không nên ở lâu, nhanh rời đi là được...”

Người đàn ông nghe vậy, cũng không có vội vàng lo lắng gì, anh chỉ lẳng lặng đứng đó, nghe thấy thuộc hạ nói, chẳng những không có ý muốn rời đi, ngược lại khóe môi cong lên, mỉm cười nhẹ nhàng.

Nụ cười này, giống như đang che giấu mùi nguy hiểm, như thê bình yên ngăn ngừa trước cơn bão.

“Ba.”

Môi mông khẽ mở, Nhan Tiểu Ngư nghe được anh đang tính giờ.

“Hai.”

Nam Cung Thấu giương mắt, nhìn sang bên cạnh.

“Một.”

Nam Cung Thấu hơi nhẹ giọng, ánh mắt đã lạnh.

Dường như ngay vào lúc anh dừng lại, Nhan Tiểu Ngư không kịp quay đầu, đã nghe được bên cạnh, vị trí cách bọn họ không tới ba thước, bùm một tiếng nổ vang.

Tiếp theo, ánh lửa văng khắp nơi, đá vụn rơi xuống trắng xóa cả căn phòng.

Một mảng tường toilet, bỗng nhiên bị nổ tung.

Hơi lửa nóng bỏng kia phả thẳng vào lỗ tai lỗ mũi, dường như muốn thiêu đốt cả lá phổi, mà vô số mảnh gạch đá vụn rơi vào mặt, làm cho Nhan Tiểu Ngư dường như ngạt thở, không mở mắt ra được.

Lúc nhắm mắt, cô nghe thấy tiếng bước chân...

Nhan Tiểu Ngư cô hết sức nheo ánh mắt thành khe nhỏ, nhìn sang bên đó.

Đồng thời với khi mang lên tiếng nổ mạnh, cô nhìn thấy dáng người đàn ông tôn quý cao lớn kia, chậm rãi bước nghênh đón ánh lửa.

Loại hành vi này, đúng là muốn tìm chết.

Tuy anh ta là tên cầm thú chưa thỏa mãn, tuy anh ta là tên cận bã xã hội đen chưa xác định được danh tính... Nhưng sinh mệnh đều đáng quý, coi thường mạng sống của mình là không được...

“Đồng chí... Anh không cần suy nghĩ lung tung, khổ ải vô biên quay đầu là bờ...”

Lúc Nhan Tiểu Ngư hô lớn, lại thấy bóng dáng màu đen kia giống như ánh sáng chột lóc lên, lao qua ánh lửa, mang theo thái độ kiên quyết, xông vào trong vụ nổ...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Thủ đoạn của xã hội đen

Vô cùng may mắn chính là, Nhan Tiểu Ngư chỉ là sợ bóng sợ gió một hồi.

Bởi vì cô đã đánh giá thấp tốc độ nhanh như thần của người đàn ông này, mới biết hóa ra là bom gì gì đó, oanh tạc gì gì đó, đối với người đó mà nói hoàn toàn không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Cô nhìn vào dáng vẻ tự nhiên đi vào toilet bên cạnh của anh, đứng ở trước mặt một đám người đang chuẩn bị chạy trốn.

“Thấu...Thấu thiếu gia...”

Lý Bưu thấy người này như thần giáng xuống, dùng phương thức kỳ lạ xuất hiện trước mặt mình, vẻ mặt anh ta không khỏi trắng bệch, chân mềm nhũn quỳ xuống: “Thấu thiếu gia, chúng tôi chỉ là muốn kiếm tiền làm giàu, cũng không hề có ý dám trộm thiết kế của thiếu gia, chúng tôi...”

Bùm bùm bùm bùm!

Không đợi anh ta nói hết câu, vô số tiếng nổ thật nhỏ đã vang lên.

Không phải tiếng súng.

Là bom.

Bom rất nhỏ, âm thanh vang lên giống như tiếng đá rơi xuống hồ.

Lại có thể khiến cho Lý Bưu đang cầu xin tha thứ kia nổ tung tóe máu thịt mơ hồ, bỗng nhiên thành người máu, ngừng nói, nằm trên mặt đất giật giật...

Thấu thiếu gia lạnh lùng nhìn, đợi sau khi anh ta vì mạch máu vỡ, mất nhiều máu mà chết, mới giương mắt, nói với vài người đối diện: “Muốn tôi động tay?”

Về mặt Nhan Tiểu Ngư kinh sợ, không biết từ lúc nào người đàn ông này đã lấy bom nhỏ từ trên người mình mang đi cài trên người Lý Bưu.

Sắc mặt mấy tên thuộc hạ của Lý Bưu lại càng tái mét, đặc biệt là khi bốn chữ mà Thấu thiếu gia hỏi ra miệng, bọn họ gần như mất toàn bộ hi vọng, trong mắt hiện ra tuyệt vọng vội quỳ xuống...

“Thấu thiếu gia...Cầu xin ngài...”

“Thấu thiếu gia, chúng tôi không biết anh vẫn chưa thiết kế xong, không được phép đưa đến buôn bán ở chợ đêm, người không biết không có tội, Thấu thiếu gia, thả chúng tôi đi...”

“Thấu thiếu gia... Cầu xin anh, chúng tôi...”

“A! Đau quá, cơ thể của tôi, cơ thể của tôi đau quá!”

Người cầu xin tha thứ, đột nhiên bắt đầu lăn lộn, la hét.

Không tới năm giây, anh ta bắt lấy hai tay đồng nghiệp gào thét: “Giết tôi, giết tôi đi, đau quá... Giết tôi...”

Cuối cùng, không đợi được đồng nghiệp ra tay, anh ta đã tự nâng súng lên, đặt trên trán, kết thúc bản thân.

Lúc này những người còn lại cũng hiểu, thà tình nguyện tự sát, cũng còn hơn bị Thấu thiếu gia giết cảnh cáo.

Vị Thiếu Đường Gia nhà Nam Cung này, tinh thông súng ống đạn dược, tinh thông vũ khí, tinh thông võ học, lại còn tinh thông những y thuật gần như có thể là không ai địch được, giết một trăm người, anh ta cũng có một trăm cách giết, mà mỗi một loại, đều đau khổ không giống nhau.

Đau khổ, nói thì đơn giản, nhưng rõ ràng là người vừa rồi chết cũng đã từng trải qua đao quang kiếm ảnh*, nhưng lại không chống đỡ quá nổi năm giây, huống chi bọn họ...

(*Đao quang kiếm ảnh = Ánh đao bóng kiếm. Ý chỉ đã từng trải qua nhiều chuyện chém giết.)

Hương vị nitrat kali trong không khí ngày càng nặng, lửa càng lúc càng lớn, tiếng nổ, nhanh chóng cho thấy tình hình không thể không chế được nữa rồi.

Bốn phía, vô cùng hỗn loạn.

Người đàn ông được xưng là Thấu thiếu gia, tao nhã ngồi xuống sofa, vẫn là điệu bộ nhân nhã giống khi vừa mới gặp, trong ánh mắt vô cùng lạnh, lạnh đến mức Nhan Tiểu Ngư không dám nhìn trộm cảnh đầm máu kia.

Cho dù là gan cô không nhỏ, nhưng lần đầu tiên xuất trận súng thật đạn thật, cũng chưa từng thấy người chết như này, mùi máu tươi và mùi khói trong không khí đủ để khiến cô buồn nôn, nó càng làm cho cô sợ hãi người đàn ông ngồi trên ghế sofa này hơn.

Tuy nói những người đó làm nhiều việc ác, hình phạt nặng nhất là chết, nhưng bỗng nhiên nhiều sinh mệnh chết trước mặt cô như vậy, cũng khiến cho chân Tiểu Ngư bắt đầu lạnh, hồi lâu vẫn chưa bình tĩnh trở lại.

Đây là, thủ đoạn của xã hội đen sao?

Tác phong hành động, tàn nhẫn làm cho người ta run sợ.

Chương 8: Người đàn ông tàn ác có sở thích thú vị

Khi những tiếng kêu thảm thiết vang lên, toàn bộ những người còn lại thức thối rữa, sau đó Nam Cung Thấu mới đứng dậy, chậm rãi đi đến trước mặt Nhan Tiểu Ngư đang bị trói, bình tĩnh nhìn cô.

Ánh mắt kia, vô cùng lạnh.

Nhan Tiểu Ngư rụt người vào trong thảm lông, ánh mắt tròn xoe có chút vô tội, lúc anh duỗi tay ra, trực giác đầu tiên chính là người này muốn làm thịt cô.

Nhưng cô lại đánh giá sai người đàn ông này rồi. . .

Nam Cung Thấu chỉ là tháo còng tay cho cô, cởi áo khoác trên người, ném lên vai cô.

Sau khi thấy áo tây trang rộng rãi che đi cánh xuân hơi lộ ra trên người cô, mới xoay bước, chẳng nói câu nào, lập tức rời đi cùng với đám người mặc đồ đen vây quanh.

Nhan Tiểu Ngư nhìn bóng lưng anh, sửng sờ không nói lời nào.

Đến khi bốn cầu dưới thân loảng xoảng một tiếng bị vỡ nát, cô mới đột ngột quay đầu, giật nảy người lên, mặc áo khoác của anh, điên cuồng chạy ra ngoài. . .

Tuy cô rất muốn bỏ áo khoác ra, kiên trì thi hành chức trách của cảnh sát nhân dân, duy trì ý nghĩ sống sót ở trong đầu khi nghĩ tới phân tử xã hội đen khủng bố và một hồi đầu súng liều chết mãnh liệt kia. . .

Nhưng đơn thuần.

Nhưng đơn thuần đây là bom, nổ chết người, mà lại không đền mạng đấy!

“Lão đại. . .!”

Nơi xa xa, Nhan Tiểu Ngư nhìn thấy Giang Phàm mặc thường phục đang tìm kiếm mình ở trước cửa, cô giống như là nhìn thấy cha mẹ ruột, đưa tay vẫy vẫy anh: “Lão đại, lão đại, em ở đây, ở đây. . .”

Toàn bộ nhân viên đã an toàn rút lui, chuyên gia phá bom cũng đã đến, gỡ bỏ phần lớn bom, còn anh vẫn canh giữ ở chỗ nguy hiểm nhất chưa phá gỡ xong, lại nhìn thấy cô bọc áo khoác của đàn ông đi ra, trong lòng không khỏi căng thẳng, tiến lên đón cô, cầm lấy cánh tay của cô nói:

“Tiểu Ngư, không có việc gì, đừng sợ, có anh ở đây!”

“Lão đại, chạy mau! Rõ ràng ở đây đều là bom! Hàng loạt bom, bom nano nhỏ, uy lực rất lớn, dọa chết người nha!”

Giang Phàm nghe cô nói như vậy thì biết có lẽ là cô không xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn cô lại mặc áo khoác của người đàn ông khác, không khỏi nhăn mày hỏi: “Vừa rồi chuyên gia gỡ bom đã đến, ngoài khu vực phòng được bao sâu bên trong ra, thì đều đã bảo đảm gỡ an toàn, bây giờ đã không có việc gì rồi. Ngược lại em thì sao, xảy ra chuyện gì rồi hả? Dáng vẻ như thế này, ai bắt nạt em rồi đúng không? Nói cho anh, anh bắt anh ta ra!”

Tiểu Ngư còn đang suy nghĩ có nên nói ra hành vi chấn động mà vị xã hội đen kia làm hay không, thì nghe người trong đội từ phía sau đi đến, bắt đầu báo cáo: “Đội trưởng, đã hoàn tất điều tra, ở hiện trường nổ mạnh phát hiện đám thi thể người mười lăm phút pháp y sẽ đến, chúng ta đã lấy chứng cứ, bảo vệ tốt hiện trường.”

“Đi xem.”

Sắc mặt Giang Phàm khế thay đổi, sau khi nói, dẫn mấy người đội cảnh sát hình sự và Nhan Tiểu Ngư trở lại hiện trường, bắt đầu thăm dò cẩn thận. . .

“Vách tường này, là bị loại bom nano phá hủy, thời gian bom nổ rất ngắn, sau ba mươi giây lắp ráp sẽ nổ, người lắp ráp bom này, cần một phút đồng hồ để hoàn thành lắp ráp và chôn đạn, nếu không thì, sao nổ được tất cả tường đá cẩm thạch này..

Chuyên gia gỡ bom phân tích.

Nhan Tiểu Ngư sợ hãi.

Người đàn ông kia lắp ráp khi nào, trong vòng một phút đồng hồ?

Chẳng lẽ là khi vô lễ ở trước ngực cô, anh ta đã thành thạo lấy bom đi phá tường?

Một tay nắm ngực, một tay lắp ráp bom...

Hu... Người đàn ông có sở thích thú vị...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Khoảng cách giữa người với người

“Người này, nhất định phải là cao thủ.”

Một vị chuyên gia gỡ bom khác phân tích một cách chắc chắn: “Trong cơ thể Lý Bưu bị chôn kiểu bom mìn, loại bom này tôi chưa từng thấy bao giờ, nhưng có lẽ có liên quan đến virus, có lẽ có tính lệ thuộc vào vào cơ thể người, cho nên có thể xâm nhập vào tế bào mạch máu, khiến chỉ trong thời gian ngắn phát nổ, làm cho người ta tử vong nhanh chóng, loại vật này, nếu như kẻ phát minh không phải là tình thông đạn được đến trình độ biến thái thì không thể nghiên cứu ra...”

Mắt đồng chí Tiểu Ngư trừng lớn hơn nữa, vô cùng kinh ngạc...

Vị Thấu thiếu gia kia, hóa ra là quái vật chế tạo bom làm cho người ta kinh diêm?

Sau khi pháp y đuổi tới tiến hành kiểm tra đo lường đơn giản, cũng nói: “Mấy tên thuộc hạ này, năm tên là tự sát, trong đó có một tên tổ chức thần kinh bị tính được vật trong thời gian ngắn ngủi cường chế phá hoại, tôi kiểm tra khoang miệng, không có dấu vết được vật, có lẽ là trong một thời gian ngắn tiêm vào trong cơ thể, dồn anh ta vào tình trạng điên cuồng, cuối cùng khó chịu đau đớn mà tự sát... Thuốc tiêm vào này phải kiểm tra đo lường cụ thể mới dám xác định, dù sao tôi cũng chưa từng tiếp xúc với loại thuốc này...”

Vài câu nói của ông già từng trải 30 năm làm pháp y, làm cho gương mặt đồng chí Tiểu Ngư trắng bệch.

Người sờ cô rốt cuộc là ai, là người sao, anh là người sao?

“Lý Bưu ở trong quán bar có ý định gây rối, mật thám đã xác định, chính là người đàn ông này”, người bên cạnh đưa một tấm hình ra, chỉ vào đó nói: “Lưu Cường, 52 tuổi, đi theo Lý Bưu buôn bán không ít súng đạn, đầu cơ trục lợi, vừa rồi đang lẩn trốn bị đội viên mai phục phát hiện, bây giờ đã bị bắt về cục rồi.”

“Thăm tra thật kỹ, nhìn xem có con cá nào lọt lưới hay không.” Giang Phàm gật đầu, ra lệnh.

Nhan Tiểu Ngư nhân cơ hội này liếc nhìn qua ảnh chụp kia, bỗng nhiên kinh ngạc, lui ba bước lớn.

Người trong ảnh chụp này, không phải là ông chú đầu hói đã bị cô giáo dục tư tưởng sao?

Chẳng lẽ, bom cỡ nhỏ kia là khi cô đến gần ông ta đã vụng trộm bỏ vào trên người cô! Ở phòng bao sâu nhất kia, phần tử khủng bố xã hội đen mời cô vào trong, đưa cô vào toilet là vì đã phát hiện ra từ trước?

“Làm sao vậy?” Giang Phàm phát hiện Nhan Tiểu Ngư kỳ lạ, quay đầu lại hỏi: “Tại sao sắc mặt lại trắng như vậy?”

“Đội trưởng!” Một nhân viên cảnh sát kích động chạy tới, báo cáo nói: “Mới vừa nhận được điện thoại, nói là nửa giờ trước hồ sơ bí mật ở trong cục bị người ta xâm nhập, không tìm ra được địa chỉ hacker, cũng không phá hoại bất kỳ cơ sở dữ liệu gì, nhưng mấy thân phận nằm vùng đã bị lộ, bây giờ đang xây dựng lại tường lửa, bắt đầu chuẩn bị biện pháp phòng bị mới, hi vọng lát nữa anh trở về cục một chuyến...”

“Được, nói cho bọn họ biết trước mười giờ tôi về.” Giang Phàm ra lệnh một tiếng, đi đến bên cạnh Nhan Tiểu Ngư, lấy một thứ từ trong lồng ngực ra, đưa tới: “Trước khi đi công tác em để ở chỗ anh, cảnh sát Nhan cất kỹ đi.”

Tiểu Ngư nghe nhầm rồi sao, hóa thành ngọc rồi.

Thẻ cảnh sát này ở trên người anh Giang, như vậy tấm thẻ mới vừa rồi người kia cầm trong tay chính là vừa mới điều tra ra, là thẻ giả!

Như vậy nói cách khác, người xâm nhập hồ sơ cơ sở dữ liệu mật của quốc gia, chính là vị tinh anh trong nghiên cứu súng đạn kia, người trong giới xã hội đen, Thấu thiếu gia ...

Bạn học Nhan cảm thấy thế giới này thật huyền ảo, đời người thật huyền ảo, từ khi bị Thấu thiếu gia đánh úp trước ngực, cô đã hoàn toàn có thể khắc sâu cảm nhận được cái gì gọi là chênh lệch giữa người với người rồi.

Cô là một cảnh sát nhỏ, vừa mới vào đại đội cảnh sát hình sự một tháng, nhiệm vụ đầu tiên đã gặp phải nhân vật cao như vậy, ngài Mao, ngài còn chuẩn bị đã kích tôi nhiều hơn nữa sao?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Sườn heo quan trọng hơn

“Tiểu Ngư.”

Giang Phàm thấy Tiểu Ngư thất thần, không nhận lấy thẻ, ánh mắt anh dò dẫm, hỏi: “Lúc ấy em ở hiện trường, có gặp nhân vật khả nghi nào hay không? Có bị ai uy hiếp hay không?”

Bạn học Nhan ngừng một chút, bỗng nhiên lắc đầu.

Lại nghĩ tới lực lắc đầu của mình không đủ thành khăn.

Mạnh mẽ lắc đầu!

Cảm giác ánh mắt Giang Phàm có chút nghi ngờ.

Tiếp tục lắc đầu!

Thấy tất cả mọi người dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn mình.

Liều mạng điên cuồng lắc đầu...

Người trong đội cảnh sát hình sự đều bị chấn động, tốc độ lắc đầu của tiểu nha đầu này có thể xin ghi vào kỷ lục Guinness thế giới, đây tuyệt đối là một người đánh đầu trắng đó; không có gì cần nổi...

Đối với Nhan Tiểu Ngư mà nói, người đàn ông thần bí kia, nhất định là nhân vật không phải nhỏ.

Không nói tới thành phần rể cò như cô, ngay cả anh Giang Phàm, cũng không thể trêu chọc vào.

Cho nên, Nhan Tiểu Ngư không hề hối hận khi vi phạm quy tắc Đảng dạy, coi như đơn thuần không biết đó là phần từ xã hội đen, buông một lời nói dối.

“Được được, anh đã biết.” Giang Phàm thấy cô lắc đầu đến sắp gãy cả cổ mình, tưởng rằng lần đầu tiên làm nhiệm vụ bí mật bị dọa sợ, không khỏi khẩn trương khuyên: “Đây là nguyên nhân lúc trước anh không đồng ý cho em tới đội cảnh sát hình sự, bây giờ em nên hiểu, nếu em cảm thấy không thích hợp, anh có thể liên hệ giúp em, để hai ngày nữa em có thể rút lui khỏi nhiệm vụ này...”

“Một chút việc nhỏ đó không ngăn cản được quyết tâm trước sau như một muốn đền đáp công dưỡng dục của tổ quốc, nhân dân...!” Nhan Tiểu Ngư đẩy về chính nghĩa, dơ tay lên cao!

Cô nào có khả năng chỉ vì một phần tử xã hội đen, mà buông tha lý tưởng vĩ đại trừ gian trừ ác của mình...

Giang Phàm nhìn cô khôi phục như bình thường, lắc đầu, quay lại ra lệnh: “Đội pháp y mau sớm kiểm tra ra kết quả và thu thập hết chứng cứ giao lên phía trên, sau khi làm xong, mọi người rút về.”

“Vâng! Đội trưởng!”

Tiểu Ngư vừa nghe rút về, lập tức chậm rãi chạy lên phía trên, trong mắt tràn đầy nhiệt huyết...

“Lão đại. Lão đại.”

“Làm sao vậy?”

“Sườn heo, sườn heo...”

“Việc em kích nổ bom, anh đã che giấu cho em, em còn dám đòi sườn heo với anh?”

Nhan Tiểu Ngư cố gắng nói: “Áp bức sẽ dẫn tới phản kháng, cán bộ lãnh đạo muốn đứng đầu phải duy trì làm tấm gương tốt áp dụng lối sống trong sạch liêm khiết...”

Lại thua bởi cô rồi!

Giang Phàm nghe lý luận không thực tế này, cắt ngang lời cô: “Được được, đi, mau đi đừng tốn thời gian, bữa tiệc nhỏ buổi tối anh còn phải thương lượng với cục trưởng Lưu phong tòa tin tức với truyền thông...”

Bạn học Nhan nghe thấy có thể ăn thịt, vui vẻ hoan hô nhảy nhót, mắt nheo lại đi theo phía sau lưng lãnh đạo Giang Phàm, khẽ hát hoa loa kèn nở hoa đỏ au...

Giang Phàm bị cô lồi lồi kéo kéo, sớm đã thành thói quen, cũng không nói thêm cái gì lập tức lên xe.

Chỉ là, lúc cô bò lên ghế ngồi phía sau xe, mắt quét lên chiếc áo tây trang trên vai cô, ánh mắt âm thầm xuống.

Quần áo giá trị xa xỉ này, là của ai?

Có phải cô đã gặp phải người đàn ông nào đó gây khó dễ cho cô không?

Nhìn dáng vẻ và biểu hiện vui vẻ của cô, lại không giống như đã xảy ra chuyện gì...

Thôi, Nhan Tiểu Ngư có tiếng không tìm không phỉ, anh ta thăm mền cô nhiều năm như vậy, thế mà cô không phát hiện, đừng nói đến người xa lạ?

Có lẽ với cô mà nói, chủ nhân của chiếc áo này, còn không có quan trọng bằng sườn heo đâu!

Cuối cùng Giang Phàm cũng không hỏi thêm bất kỳ chuyện gì, sau khi đạp chân ga xuống, mau chóng lái xe rời khỏi hiện trường.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Con trai nhà Nam Cung là kiêu ngạo nhất

Trong đêm đen, một chiếc xe thể thao astonmartinone-77 màu đen đang lướt như bay, chiếc xe thiết kế thuần dài gần như hòa thành một với màn đêm yên tĩnh.

Khi chiếc xe thể thao đến trước một tòa nhà đồ sộ, kiến trúc khác hoàn toàn lúc trước, thì kết một tiếng dừng lại, cửa sổ bên lái xe được mở ra.

Bên trong xe, có một người đàn ông tôn quý lạnh lùng đang ngồi, độ cong sườn mặt của anh vô cùng hoàn mỹ, đôi mắt âm u hơn cả màn đêm, từ đầu đến cuối chỉ chăm chú nhìn tài liệu trên màn hình.

Trong tài liệu là hình ảnh một người phụ nữ xinh đẹp đang tươi cười, sau đó anh nheo mắt lại, cầm điện thoại thấp giọng nói uy hiếp: “Đường Táp, cho cậu ba giấy đồng hồ, xuống xin lỗi.”

Giọng nói này tuy không lớn, nhưng lại đủ xuyên thấu cả bóng đêm, hơn nữa còn làm nhiệt độ bốn phía bên trong xe đều giảm xuống.

Thủ hạ lái xe run rẩy một hồi.

Bạn tốt Đường thiếu gia đã cùng tham gia tất cả các nghiên cứu với Thiếu Đường Gia, thế nào lại tùy tiện bị uy hiếp như vậy...

Người được gọi là Đường Táp tiền sinh, quả nhiên không tới ba giây sau, mặc áo ngủ bằng vải bông chạy xuống.

Mái tóc đen của anh tahoi lộn xộn, che khuất đi một nửa vầng trán, lộ ra vẻ hơi lười nhác, mặc dù bước chân vội vàng, nhưng vẻ mặt lại không giống như bị dọa sợ, khóe miệng tươi cười: “Tôi đang nghĩ hơn nửa đêm còn ai đến tìm, hóa ra là Thiếu thiếu gia cậu. Nửa giờ trước tôi mới báo tin mất bom nano cho cậu, nhanh như vậy cậu đã giải quyết sạch sẽ rồi hả? Không phải tôi nói chứ tốc độ làm việc nhà Nam Cung các cậu, chính là chỉ có một chữ tốt! Tốt! Nhanh! Ngoan độc...”

Thú hạ lái xe không nói gì, Đường thiếu gia à, chỉ số thông minh của anh cao như vậy, xác định vừa rồi chỉ nói một chữ sao?

Thấu thiếu gia nghe Đường Táp lái nhai, cũng không hề chen ngang.

Anh vẫn dựa vào ghế ngồi làm từ da thật, nghe Đường Táp nói, cho đến cuối cùng, mới ngẩng mặt, quay đầu nói: “Cô ấy, là ai?”

Đường Táp ngừng lại, nhìn về phía người phụ nữ trong hình, thành thật nói: “Trong hồ sơ đã viết rất rõ ràng, bé gái mồ côi, cảnh sát mới, là Nhan Tiểu Ngư!”

“Cậu nên biết, tôi nói là thân phận thật của cô ấy.” Lời nói của Thấu thiếu gia có chút nguy hiểm.

“Thấu thiếu gia cậu còn không biết, làm sao tôi có thể biết!” Đường Táp cười một cách lười nhác, vui sướng khi thấy người ta gặp họa: “Như thế nào, trên đời này còn có chuyện mà Nam Cung Thấu cậu không tra ra được hả? Ha ha, xem ra trước đây tôi đánh cược với cậu, chuyện danh hiệu thiên tài toàn năng của cậu duy trì không quá hai mươi năm, quả thực là đúng rồi...”

“Được lắm” Thấu thiếu gia tuần tú nhứ mày lại, đóng máy tính, ra lệnh: “Trở về thành phố D.”

Lời nói thách thức của anh lại còn có thể kích thích Thấu thiếu gia, Đường Táp chắc chắn, nhìn xe thể thao lao nhanh đi, vuốt mái tóc bị gió thổi loạn...

Tiểu tử này, cho tới bây giờ cũng không để ý rằng anh lớn hơn cậu ta vài tuổi, giọng điệu bất kính đã mau chóng coi anh như là cấp dưới rồi.

Tuy nói con người ta trưởng thành theo tuổi tác, thiên tài nhi đồng Nam Cung Thấu năm đó, đã thu lại không ít vẻ kiêu ngạo rồi, nhưng biểu cảm vừa này, rõ ràng chính là vẻ mặt hết như trước đây, như nói với anh rằng “Đường Táp anh chờ thua đi...”

Biểu cảm này, lại rất hợp với vẻ lạnh lùng của đại thiếu gia nào đó, người con gái dừng cảm kiêu căng nào đó, kỳ thật rất xứng đáng là đứa con trai kiêu ngạo nhất nhà Nam Cung bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tôi cần báo án

Giang Phàm phán đoán, nhưng thực ra lại không đúng.

Bởi vì anh ta không biết, nhân vật mà Nhan Tiểu Ngư gặp là người như thế nào.

Khi ăn cơm, Nhan Tiểu Ngư cố gắng thế nào cũng không quên được vụ nổ mạnh chấn động lòng người, nguy hiểm suýt nữa thì bỏ mạng và vị thiếu gia xã hội đen thần bí uy vũ kia...

“Tiểu Ngư, em...”

Giang Phàm thấy cô mắt hờn mắt vía, cuối cùng cũng không nhịn được hỏi ra miệng: “Có phải em gặp người đàn ông nào hay không, chiếc áo khoác tây trang này...”

Bịch...!

Chiếc đĩa run lên, một miếng sườn lợn tiên sinh to đùng rơi xuống áo khoác, nó còn mang theo nhiều tương, sau khi lăn nhiều vòng mới rơi xuống đất...

Bỗng nhiên Nhan Tiểu Ngư ngây người, nhìn tây trang bị mình làm bẩn, vẻ mặt đau khổ.

Một lúc lâu sau, cô nói: “Lão đại, em ăn no rồi.”

Giang Phàm buồn bực: “Em mới ăn có hai miếng?”

“Heo đáng thương như vậy, không thể ăn nó!”

Nhan Tiểu Ngư kiểm soát, Giang Phàm cũng không nói gì thêm, đành phải tính tiền rồi đưa cô về nhà trọ.

Với Nhan Tiểu Ngư mà nói, đây chính là lần đầu tiên kể từ khi cô sinh ra tới giờ, ăn sườn heo mà cảm thấy vô cùng tẻ nhạt vô vị, lại còn luôn thất thần.

Sau khi về nhà, cũng là lần đầu tiên Nhan Tiểu Ngư mất ngủ.

Khó khăn lắm cô mới ngủ được một giờ, lại có cảm giác giống như ngoài cửa sổ có người, dùng ánh mắt khủng bố đen như mực nhìn cô...

Đợi cô tỉnh khỏi cơn ác mộng, lập tức nhảy đến trước cửa sổ nhìn, lại phát hiện trước nhà trọ trống không, đến một cây nhỏ cũng không có.

Cô sợ hãi cho rằng mình gặp phải quỷ, bèn cầm lấy Phật châu niệm Đại bi chú hơn nửa giờ mới cảm giác vong hồn lui tán, sau đó nằm úp sấp trên giường an tâm đi vào giấc mộng.

Hôm sau, hai mắt Nhan Tiểu Ngư thâm quầng, cô thay đồng phục cảnh sát, giống như quả dưa chuột héo đi xe điện chạy đến cục làm việc.

Trước cửa đại sảnh, hai ba đồng chí nhân viên cảnh sát đang túm tụm lại nói chuyện phiếm, giọng điệu hùng hồn, vẻ mặt sùng bái giống như đang nói đến chuyện tiểu sử một gia tộc nào đó bỗng nổi lên rồi phát triển.

Tình thần trạng thái của Tiểu Ngư không tốt, không rảnh hỏi thăm, khi biết Giang Phàm đã đến thành phố Lâm lấy tài liệu, lại thấy buồn bực chán nản, ngáp một cái đi thẳng về phía phòng làm việc...

Lúc cô mở cửa văn phòng ra, lập tức hóa đá.

Bởi vì trước cửa văn phòng hẹp mà đơn sơ, một người nào đó tác phong mạnh mẽ đang ngồi, một người đàn ông có lực áp bách rất mạnh.

Người đàn ông này, ngồi ở bàn ghế làm việc của cô, tay cầm báo cáo cô viết về tội phạm, lật xem từng tờ một, dường như rất có hứng thú.

“Anh...Anh...”

Tiểu Ngư kinh ngạc khó có thể hoàn hồn, cảm giác giống như đây là lần thứ hai người đàn ông này bay đến thế giới hiện thực, cô lắp bắp nói: “Anh... làm sao...”

“Đồng chí cảnh sát, tôi cần báo án.”

Để báo cáo xuống, Nam Cung Thấu ngẩng mặt lên, vẻ mặt bình thản, giọng nói thông thả: “Về chuyện chiếc áo tây trang mới chuẩn bị ra mắt vào quý tiếp theo của công ty Nam Cung tôi và nhãn hiệu Milan Royal-Sainbolo cùng hợp tác thiết kế, đã bị trộm mất.”

Đầu Nhan Tiểu Ngư oanh một tiếng nổ tung...

Không biết vì sao, trong lòng còn dâng lên một loại dự cảm chẳng lành.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Cô thích chết kiểu nào

Nam Cung Thấu nói xong, lại chậm rãi đứng dậy, đi đến chỗ Nhan Tiểu Ngư...

Tiểu Ngư kinh ngạc, ngẩng mặt lên nhìn anh, anh cao như cây dâu, cô muốn nói có quái vật, có người ngoài hành tinh, không phải con người, trong cục có phần tử xã hội đen xông vào, mau phái Siêu nhân Điện quang tới bắt yêu đi...

Nhưng trong cổ họng cô lại giống như bị bông lấp, khô khốc đến một tiếng cũng không nói ra được.

Chỉ có thể nhìn anh đến trước mặt mình, dơ tay, đóng cửa, thân thể cao lớn chắn kín đường đi của cô, đến nửa bước cô cũng khó đi.

Trong nháy mắt hương vị sữa tắm nam tính thơm ngát tràn đầy mũi cô.

Nhan Tiểu Ngư nhớ lại nhiều năm trước, con chó nhà mình cũng có loại hương sữa tắm chanh này, mới khôi phục được ý thức, tỉnh táo tinh thần.

“Đồng chí, muốn báo án trước tiên cần phải đến đại sảnh điền vào đơn đăng ký.” Cô giải thích: “Chỗ của tôi không phụ trách việc này, còn chuyện liên quan đến chiếc áo tây trang kia...”

Nhan Tiểu Ngư nói được nửa câu lại nghẹn ở trong cổ, đồng thời đôi mắt nhỏ tròn xoe cũng trừng lớn.

Bởi vì, cô nhìn thấy vị phi nhân loại này, chính là lợi dụng thân thể mình cao hơn nhìn chằm chằm xuống áo sơ mi cổ rộng của cô, ánh mắt rõ ràng là... vô

lễ nhìn ngọn núi nhỏ của cô...

Cô nhắc tay che ngực lại thì bị thiếu gia phi nhân loại bắt được.

Anh cầm lấy tay cô, nhìn chăm chăm ngực cô, vẻ mặt rất chăm chú.

Nhan Tiểu Ngư tức giận, vì sao cúc áo sơ mi thứ ba bên trong của cô không có cài, là do hôm nay cô sợ nóng không có cài sao?

Vì thế, cô giờ chân lên công kích thân thể cao lớn của Thiếu thiếu gia đang áp đảo phía trên mình, kết quả có thể biết được luôn, chính là bị Thiếu thiếu gia dùng hai chiều đòn giằng kiềm chế lại, kẻ xấu nhân tiện tố cáo trước: “Cảnh sát, có thể vô cớ đánh người sao?”

Vô cớ?

Nhan Tiểu Ngư nói: “Hành vi của anh là một loại tội phạm dân sự được đặc trưng bởi sự vi phạm quyền nhân phẩm của người khác, hay thường được gọi là quấy rối tình dục. Căn cứ theo Điều 237 của Luật hình sự, tôi có thể kiện anh ra tòa. Và nhận được bồi thường hợp lý...”

“Chúng có đâu?” Môi mỏng của Nam Cung Thiếu khẽ mở: “Tôi tin rằng tối hôm qua cũng có không ít người nhìn thấy cô, trái lại ở chỗ của tôi có không ít người làm chứng việc ai đó lấy trộm tây trang của tôi.”

Quả nhiên, quả nhiên bộ tây trang kia là cái đầu sỏ gây nên...

“Khụ!” Cô ho nhẹ: “Đồng chí, anh nhớ nhầm rồi, tây trang kia là anh đưa cho tôi, không cấu thành hai chữ trộm, tôi không có động cơ để trộm.”

“Áo tây trang có giá trị hai mươi lăm vạn, liên quan đến bí mật của công ty, đối với bất cứ người nào mà nói, thì đều có động cơ hấp dẫn trí mạng.” Giọng nói của Nam Cung Thiếu trở nên trầm và lạnh lẽo: “Phần lớn Camera ở Ngu Nhạc Thành tối hôm qua đều đã bị hủy, đáng tiếc chứng cứ để lại chỉ còn lúc mà cô tiến vào phòng bao.”

Nhan Tiểu Ngư tạm dừng lại, bình tĩnh nói: “Đã có chứng cứ, anh lại không báo án, chọn đến nơi đây tìm tôi, như thế thì chính là...”

Cô trừng mắt nhìn anh, nhớ tới rất nhiều tình tiết máu chó trong tiểu thuyết ngôn tình và mấy bộ phim truyền hình về tổng giám đốc, bèn nói: “Anh sẽ không... muốn tôi bán thân đền nợ, làm người tình bí mật chờ người mang bom đến... Để ý tôi rồi hả?”

Thiếu thiếu gia nhíu mày: “Cô có vốn liếng gì để được tôi coi trọng sao?”

Mắt Nhan Tiểu Ngư mở to tròn xoe, không nghĩ lời nói của phi nhân loại thật đúng là ác độc!

“Trả lại chiếc áo đó...” Nam Cung Thiếu buông lỏng cô ra, dường như không có ý làm khó: “Việc này xóa bỏ.”

Nhan Tiểu Ngư nhớ tới tối hôm qua ăn sườn heo tiên sinh vô cùng vui sướng, thật cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Vậy nếu như không còn nguyên vẹn trăm phần trăm như tối hôm qua thì thế nào...”

“Nhan tiểu thư, cô thích chết kiểu nào?” Thiếu thiếu gia nói xong, môi mỏng gợi lên, nở nụ cười: “Tôi có thể để cho cô tùy ý chọn lựa.”

Đây là lần thứ hai anh nở nụ cười trước mặt Nhan tiểu thư, nụ cười xinh đẹp, mê người.

Nhưng Nhan Tiểu Ngư chỉ cảm thấy làm người ta sợ hãi.

Cô nuốt một ngụm nước bọt, nhắc nhở anh: “Đồng chí, giết người là phạm pháp, anh sẽ phải ngồi tù.”

“Vậy phải xem tôi hủy có sạch sẽ hay không”, Thiếu thiếu gia nhắc nhở: “Cái mà pháp luật xã hội coi trọng, chính là chứng cứ.”

Nhan Tiểu Ngư ngốc...

Lúc này, thế giới quan, nhân sinh quan của cô, người yêu tổ quốc, yêu dân, yêu thế giới, yêu hòa bình tốt đẹp, yêu pháp luật xã hội, đã sụp đổ trong nháy mắt rồi...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Sói đội lột cừu

Chuyện tiếp theo, Nhan Tiểu Ngư cảm thấy như đang nằm mơ.

Phản tử xã hội đen phi nhân loại được chính cục trưởng mời đến tiếp đãi tại phòng họp, lại được các đồng nghiệp sùng bái chào đón, và được vô số ánh mắt tình yêu của nữ quan cảnh sát gửi vào...

Bởi vì một câu của Thấu thiếu gia nói ‘sĩ quan cảnh sát Nhan thật nhiệt tình’ mà Nhan Tiểu Ngưđổi được mệnh lệnh phải chiêu đãi của cục trưởng, cùng vào phòng họp, cả ngày đi theo hành trình du lịch và tiệc tùng ở thành phố D...

Đi một ngày, Nhan Tiểu Ngư có thể hiểu đại khái rằng, bởi vì gần đây thành phố D đang mạnh mẽ kêu gọi các nhà đầu tư, màđúng lúc này Thấu thiếu gia lại cũng có ý, muốn bỏ vốn đầu tư một lượng lớn các hạng mục ở thành phố D, cũng bởi vìlúc xảy ra sự cố Thấu thiếu gia cũng có mặt, nên đã tự mình ra lệnh phong tỏa tin tức vụ nổi tối hôm qua, bảo vệ an ninh xã hội, đề phòng dư luận hỗn loạn.

Cho nên hôm nay, cục trưởng tiếp đãi không nói, thị trưởng còn đích thân tới gặp, vui vẻ trò chuyện với Thấu thiếu gia trọn vẹn hai giờ.

Bây giờ Tiểu Ngư mới biết, hóa ra người này còn có một chức danh khác, là thành viên trong hội đồng quản trị tập đoàn hàng đầu thế giới của gia tộc Nam Cung, người đứng đầu đương nhiệm - tổng giám đốc tiền sinh.

Cả đời cô chưa từng gặp nhân vật nổi tiếng như vậy, cho nên cũng có bị dọa một chút.

Cái này đúng là thời thế thay đổi, làm cảnh sát thì mỗi ngày bị công kích, làm xã hội đen lại người gặp người thích.

Thành phố D ngày thường luôn luôn lạnh lẽo buồn tẻ, hôm nay lại bị vây quanh bởi tầng tầng lớp lớp phóng viên truyền thông, chỉ cần nơi nào có Nam Cung Thấu xuất hiện, là chỗ đó bị ‘Đài Truyền Hình XX’ ‘Kênh XX’ ‘Nhật báo XX’ ‘Trang web tin nhanh XX’... dùng tốc độ thiên thạch rút xuống vây lại, xe cộ ã lại chặt như nêm cối.

Lại thêm rất nhiều người chen chúc vây xem nữa, đồng chí cảnh sát Nhan Tiểu Ngư chỉ khoi thông đám người mà bàn chân cũng nổi thành bọng nước luôn rồi.

Thật đúng là nghiệp chướng...

Một ngày này qua đi, cô đã gần như mệt lả.

Đến tối, Nhan Tiểu Ngư về cục thu dọn đồ đạc, xách túi chuẩn bị đi xe điện tan làm.

Mới vừa vặn chìa khóa chuẩn bị ngồi lên xe, lại nghe một tiếng kít vang lên bên tai, một chiếc xe thể thao cao quý xa hoa màu đen số lượng có hạn toàn cầu dừng ở bên cạnh cô.

Cửa kính xe hạ xuống, cô thấy được một bên mặtcủa người đàn ông hoàn mỹ chỉ tồn tại trong anime và trong tưởng tượng.

“Nhan tiểu thư,” anh liếc nhìn đồng hồ nổi tiếng trên cổ tay, không hề quay đầu: “Cho cô 20 phút.”

Nhan Tiểu Ngư biết anh đang nói chuyện bộ tây trang, nhớ tới buổi sáng mình đã tranh thủ thời gian mang đi giặt, bây giờ chắc cũng đã xong rồi, liền lên xe, nói: “Được, đủ thời gian, bây giờ tôi đi lấy tây trang đến đây cho Thấu thiếu gia anh...”

Nói xong, vươn tay ra lái xe, thầm nghĩ tuy là phản tử xã hội đen nhưng vẫn còn có một chút tính người...

“Được được.” Thấu thiếu gia để tay xuống, nhìn về phía trước ra lệnh: “Lái xe.”

Vù vù...!

Nhanh như chớp, xe thể thao biến mất.

Nửa bàn tay của Nhan Tiểu Ngư còn căng thẳng trong không khí, một nửa thân thể lập tức hóa đá.

Cô, cô... Ngài Mao nói rất đúng, nhiệm vụ chính quan trọng nhất là phân biệt bạn bè, vừa rồi cô chớp mắt một cái lại đi nhìn sói đội lột cừu, từ xấu trở thành người tốt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Túi giặt mười đồng một chiếc, vật đẹp giá thấp

Nhan Tiểu Ngư cười chiếc xe điện Enma nhỏ của mình, phóng tới cửa tiệm giặt tây trang nhỏ cách nhà không xa, sau khi ôm đồ từ cửa tiệm ra, bỗng nhiên cô dừng lại, nhớ tới hình như mình quên hỏi cách thức liên lạc với vị thiếu gia phi nhân loại kia rồi. Nếu không, là không có cách nào trả lại quần áo...

“Lực lượng công nhân chúng tôi! Lực lượng công nhân chúng tôi! Mỗi một ngày vội làm việc! Mỗi một ngày vội làm việc, xây thành nhà cao tầng, sửa chữa đường sắt mở than...”

Điện thoại trong túi, bỗng nhiên bắt đầu vang lên tiếng chuông, làm các em trai em gái tan học đi qua nghe được, nhao nhao quét ánh mắt quái dị nhìn bạn học Nhan, toàn bộ quả quyết lượn ba vòng quanh cô mà đi.

Nhan Tiểu Ngư vẫn chưa cảm thấy mình đặc biệt, lập tức mở điện thoại ra, nhìn đến dãy số xa lạ, không chút nghĩ ngợi liền nhận: “Xin chào, tôi là Nhan Tiểu Ngư, xin hỏi bạn cần giúp đỡ gì sao...”

“Về nhà, trong vòng một phút đồng hồ.”

Rắc! Cúp!

Tiểu Ngư còn chưa hoàn hồn, nhìn đi động ngu muội không phát giác ra.

Nửa ngày, mới cảm giác giọng nói này nghe có chút quen tai, cẩn thận nghĩ lại, hình như là phần tử xã hội đen phi nhân loại kia.

Anh, anh... tới nhà cô từ khi nào rồi hả? Làm sao lại biết số điện thoại di động của cô?

Bởi vì làm cảnh sát nên đi đường cô luôn luôn cẩn thận, lúc nào cũng nhìn xung quanh xem có phần tử khả nghi và có người theo dõi hay không, tối hôm qua khi đi về nhà cùng anh Giang lại chú ý trăm phần trăm, người này thì khi nào thì tra được địa chỉ nhà trọ nhỏ của cô... Hiệu suất làm việc của người xã hội đen đều cao như vậy sao!

Cô ôm tây trang, cười lên xe điện chạy về nhà, quả nhiên thấy trước cửa ngõ nhỏ nhà mình, một chiếc xe thể thao xa hoa màu đen trị giá hơn một ngàn vạn bị hàng xóm láng giềng xung quanh vây xem.

Đầu hẻm bị chắn, hàng xóm đang thảo luận chủ xe này vào cửa nhà cô gái Nhan, bàn luận xôn xao, cô thấy tình cảnh này đành phải nhanh chóng đi đường vòng, vụng trộm đi đường khác về nhà trọ, tính ước chừng 20 phút, mới về tới nhà.

Cô chuẩn bị lấy chìa khóa mở cửa...

Không nghĩ vừa mới bước đứng trước cửa, lại nghe cửa chống trộm kết... một tiếng mở ra, một người mặc đồ đen cao lớn đeo kính râm vuốt cằm, làm tư thế mời: “Nhan tiểu thư, mời cô vào bên trong!”

Mời cọng lông nhà anh, đây là nhà của tôi đấy!

Nhan Tiểu Ngư biết những người này không phải người lương thiện, không phải phần tử cô có thể trêu chọc vào, cho nên có thể trốn là trốn, có thể không trêu chọc thì không trêu chọc, vì thế cô nở nụ cười, ôm túi lớn đựng tây trang vào trong phòng, thay dép lê đi đến phòng khách...

Thiếu gia phi nhân loại vô cùng thích ngồi trên ghế sofa, lấy các loại tư thế lười biếng mà mê người, trong lúc vô tình, lại phát trăm vạn volt điện ra bốn phía.

Đồng chí Nhan vừa vào phòng khách, suýt nữa bị thiếu gia nào đó trời sinh hoa lệ (đẹp đẽ + rực rỡ) làm cho bị mù mắt...

Đồng chí phi nhân loại, phong cách của anh có thể gián dị một chút, làm một người bình thường được không?

Nhan Tiểu Ngư đi lên phía trước, đưa túi lớn lên nói: “Nam Cung tiên sinh, đồ của anh, trở về nguyên chủ.”

Nam Cung Thấu nhìn dòng chữ màu xanh lá dưới đáy túi màu hồng, in ‘Mười đồng một chiếc túi giặt, vật đẹp giá thấp, tắm một lần khỏe mạnh hơn’, nhìn dòng slogan trên chiếc túi rẻ tiền đựng quần áo cần giặt, chân mày không tự chủ nhíu lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Không dễ dàng biến thái thành như vậy

“Một phút đồng hồ, vì sao lại muộn?”

Thấu thiếu gia hỏi bằng giọng điệu có chút ra lệnh, giương mắt lên, trong con ngươi đen như mực đã có vẻ không vui.

Không hỏi thì thôi, vừa hỏi Nhan Tiểu Ngư lập tức nổi giận: “Từ trong cục cách nhà tôi nửa giờ, tôi liền mạng trở về... Lại nói tại sao tôi phải nghe lời anh! Lại nói trước sau gì cũng tới nhà tôi, chờ luôn tôi về thành chết à!”

Lại nghĩ hần đến nhà sớm hơn cả mình, đưa ngón tay chỉ cửa liêu hô: “Các anh đây là phạm pháp tự tiện xông vào nhà dân, tôi cho các anh trong vòng một phút phải rời đi, mau rời đi, nếu không tôi bắt anh!”

“Tự tiện xông vào nhà dân?” Anh nhủ mi mắt lại: “Buổi tối tan làm, người lãnh đạo các cô sắp xếp nhiệm vụ gì, nhanh như vậy đã quên rồi hả?”

Nhan Tiểu Ngư nghẹn lời.

Đúng rồi, hôm nay khi cô tan cục, lãnh đạo đã ngàn vạn lần dặn dò cô, hạng mục đầu tư lần này nhất định phải đạt được, lãnh đạo thành phố tự mình sắp xếp xuống dưới, tiếp đãi khi anh đến, mấy ngày nay nhất định phải đưa Nam Cung công tử đi dạo ở thành phố D, ngàn vạn lần không được xảy ra sự cố gì.

Nghĩ như vậy, người này ở nhà cô giống như là chuyện rất đương nhiên...

Thấu thiếu gia ngồi thẳng người, quét mắt nhìn Nhan Tiểu Ngư từ trên xuống dưới một cái, tiếp tục nói: “Phụ nữ có thể ngồi xe tôi, trừ người nhà Nam Cung, thì chính là người phụ nữ của tôi, như thế nào, bây giờ Nhan Tiểu Ngư cô rất muốn leo lên xe của tôi?”

Những lời này có chút ẩn ý.

Nói giống như bây giờ cô muốn leo lên giường của anh ta vậy.

Trên đời này làm sao lại có người không biết xấu hổ như này chứ?

“Được, thời gian hẹn, tôi đã muộn, tôi xin lỗi,” cô chẳng muốn quậy với anh ta, chìa tay nói: “Quần áo đã trả lại, vị đồng chí này, nơi anh đỗ xe, đã tạo thành phiền phức cho dân cư, ngăn đường vào ngõ nhỏ, cũng khiến cho rất nhiều người vây xem, phiền anh lập tức rời đi, thuận tiện mang theo chiếc xe bánh bao kia của anh đi, đừng làm nơi này của tôi thêm phiền phức.”

“Xe đỗ ở ngoài kia, tùy ý bọn họ xem, đây là vinh hạnh của bọn họ.” Mắt Thấu thiếu gia không nâng, hai chân vắt chéo, trả lời không hề xấu hổ.

A...

Đã từng thấy người có da mặt dày, nhưng chưa từng thấy người mặt dày vô địch như vậy.

Cái trình độ hủy hoại phẩm hạnh của đồng chí phi nhân loại này, đã đến mức nhất định phải chữa trị rồi.

Lúc này, Nhan Tiểu Ngư đứng ở phòng khách nhỏ nhà mình, chợt thấy có chút không đúng.

Cô liếc nhìn bốn phía, sắc mặt thay đổi, lại mau chóng đi đến phòng bếp, phòng tắm, phòng ngủ...

Cuối cùng, vội vàng chạy ra, trừng mắt nhìn Nam Cung Thấu, dùng ánh mắt nhìn tên biến thái để nhìn anh.

“Nhan tiểu thư, dùng ánh mắt này bày tỏ sùng bái là lạc hậu rồi, cô có thể suy nghĩ một phương án khác.” Anh nhắc nhở, giọng nói không lạnh không nhạt, trên đùi đã đặt một chiếc laptop, ngón tay di chuyển rất nhanh.

Nhan Tiểu Ngư không thể nhịn được nữa, chỉ vào khắp nơi trong nhà mình, phòng tắm của mình và quần áo trong ngăn kéo của mình, gầm thét: “Sao anh biến thái vậy, vì sao muốn lục tung nhà tôi, thậm chí ngay cả nội y của tôi cũng lục, mẹ kiếp anh có bao nhiêu đói khát thế hả... Cả người đều biến thái thành như vậy cũng không dễ dàng nhì...”

“Điều tra mà thôi.”

Giải thích đơn giản, không hề áy náy.

Nhan Tiểu Ngư đánh ngã: “Điều tra cái gì!”

“Cô!”

Nhan Tiểu Ngư kinh ngạc, nhìn anh khó hiểu: “Vì sao... Anh muốn điều tra tôi?”

Chương 17: Anh chuyển tiền của tôi đi đâu

Ngón tay Nam Cung Thấu dừng một chút, vẻ mặt có chút khó đoán.

Một lúc lâu sau, chuyển máy tính qua đặt ở trước mặt Nhan Tiểu Ngư, lạnh lùng nói: “Nhìn xem tài sản của cô, có đủ để trả khoản nợ làm hồng thiết kế này không?”

Nhan Tiểu Ngư cúi đầu nhìn thì mới phát hiện trang web này cho thấy chỉ phiếu và con số ghi sổ tiết kiệm của cô!

Mà phía dưới chính là biểu hiện chuyển khoản toàn bộ, hệ thống đang hỏi có đồng ý hay không.

Cô biết vị phi nhân loại này chính là cao thủ hacker, trong lòng chấn động vội bước lên phía trước nói: “Rõ ràng tây trang này không vấn đề gì mà...”

Máy tính lập tức chuyển sang trang giới thiệu tây trang kia.

Thiết kế style mới nổi tiếng trên thế giới, nhãn hiệu chuyên thiết kế tây trang cho những người đàn ông cao quý trên thế giới, chiếc áo được chế tác tinh tế, sử dụng vật liệu tốt, trang phục trị giá mấy vạn, mà thú vị nhất là chiếc cúc áo thứ ba kia, có khảm một viên đá nhỏ không thể nhận ra, là dùng viên kim cương đen tự nhiên, trên thế giới hiếm có để chế tạo thành, làm cho giá trị tăng gấp mười lần, cũng là biểu tượng cho thân phận cao quý, làm người ta khao khát...

Kim cương đen...

Kim cương đen!

Nhan Tiểu Ngư vội vàng mở túi lấy tây trang từ bên trong ra, lật xem cúc áo thứ ba kia, nắm chắc tay vuốt phẳng, mò đến cái nút bóng loáng thế nào lại không còn bóng dáng viên cương đen nào nữa...

Tiểu Ngư bối rối, chuyện này cũng quá khoa trương và giả tạo rồi, chẳng biết vì sao bây giờ cô lại nợ người ta mấy chục vạn, giờ có bán luôn cả cô cũng không có nhiều tiền như vậy đâu...

Từ nhỏ Nhan Tiểu Ngư đã tiếp nhận giáo dục là không được nói dối, phải luôn giữ chữ tín, nên không hề hoài nghi chuyện viên kim cương đen kia, lại càng không nghĩ đến việc chối bỏ trách nhiệm, lúc này cô cảm thấy ánh mắt Thấu thiếu gia lợi hại đến bức người, cứ thế nhìn chăm chăm mình, không khỏi chột dạ lui một bước, thương lượng: “Chuyện này, tôi có thể từ từ trả, có lẽ là cần vài năm...”

Cộc!

Ngón tay dài của Nam Cung Thấu gõ xuống, nhấn vào phím enter, xác định chuyển khoản.

Trong nháy mắt giao diện yêu cầu chuyển khoản biến mất, biến thành dòng chữ ‘chuyển khoản thành công’.

Nhan Tiểu Ngư chưa kịp chuẩn bị, tròn to mắt, vội vàng chạy lên phía trước nhìn chăm chăm màn hình máy tính, hỏn hển kêu lớn: “Tiền của tôi, anh chuyển tiền của tôi đi đâu rồi...”

“Đã ghi vào sổ sách nhà Nam Cung,” mặt Nam Cung Thấu không hề thay đổi chút nào, chuẩn xác báo ra số nợ còn lại, lạnh lùng liếc cô một cái: “Còn chưa trả hai mươi ba vạn, sáu nghìn bốn trăm năm mươi mốt đồng, sáu hào, nhớ cho kỹ.”

Tiểu Ngư không nói lại được, ôm máy tính, chỉ còn biết đau lòng...

Tài sản cô đâu khổ cay đắng tích góp mấy năm qua...

Học phí đại học năm sau của Duy An...

Toàn bộ đều không còn, không còn nữa...

Nam Cung Thấu nhìn biểu cảm của cô, thấy cô quả thực là đau lòng, vì thế thu lại vài phần lạnh lùng, để máy tính xuống, an ủi: “Nếu thực sự đau lòng, có thể lựa chọn ăn vài thứ.”

Nhan Tiểu Ngư nghe nói, ngẩng gương mặt đau buồn khó hiểu lên.

Chẳng lẽ lương tâm người này mới trời dậy, muốn mời mình ăn cơm chiều rồi chẳng?

“Gà hầm đương quy, canh xương sườn, cải xanh xào,” Thấu thiếu gia ra lệnh: “Xuống bếp làm đi.”

Thế nhưng lại sai cô đi làm?

Đây là nhà tư bản cận bã, địa chủ Hoàng Thế Nhân ăn tươi nuốt sống, hút sạch máu người!

Nhan Tiểu Ngư tức giận: “Đồ ăn hào nhoáng bên ngoài như vậy, ai sẽ làm!”

Hào nhoáng bên ngoài?

Những món này không phải đều là món ăn gia đình sao?

Nam Cung Thấu nhủ mảy, nghiêng đầu lười biếng nói: “Một món ăn bằng một vạn, ý cô như thế nào?”

Nhan Tiểu Ngư lại nhìn anh, đau buồn phần nộ xoay mặt đi mua đồ về nấu cơm...

... ..

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Bút tích cũng quá lớn

Nhan Tiểu Ngư đi rồi, một vị xã hội đen tiến lên, báo cáo nói: “Thiếu Đương Gia, bối cảnh, sở thích, chỗ ở, chủ sở tiết kiệm, quá khứ, tất cả đều đã điều tra, vị Nhan tiểu thư này không có thân phận đặc biệt gì, có lẽ chỉ là...”

“Bên phía Milan, liên hệ như thế nào rồi?” Nam Cung Thấu không hề cử động, đặt ra câu hỏi.

“Trong vòng 20 phút vừa rồi, ở trên trang web của Milan chính thức đưa bản thiết kế và phương án giới thiệu ra, bây giờ một lượng lớn thiết kế đã ngồi ở trên máy bay từ nhà Nam Cung lên đường chuyển đi, sớm mai là đến thành phố D.”

Vị xã hội đen báo cáo: “Như Thiếu Đương Gia đã sắp xếp, Milan cũng đã khẳng định, đối với bản thiết kế không tồn tại này, vẫn có thể lập tức chế tạo gấp để có thể đúng hạn đưa ra thị trường.”

“Tốt lắm.” Thấu thiếu gia hài lòng.

“Thiếu Đương Gia...” Thủ hạ xã hội đen bày tỏ lo lắng: “Nhà Nam Cung chúng ta ngoài súng ống đạn dược, phần lớn các công ty con đều kinh doanh trong lĩnh vực đồ cổ, hoặc vật tư y tế và trong lĩnh vực dược phẩm, không hề liên quan đến lĩnh vực thời trang này...”

Mặt Nam Cung Thấu không biểu tình, ra lệnh: “Lệnh cho mỗi thành viên trong hội đồng quản trị tập đoàn Nam Cung, trong vòng ba ngày ở khu vực vàng phải mua được mặt bằng đại lý, sắp xếp, trang trí, trong vòng mười ngày, bắt đầu bán ra.”

Mặc dù thủ hạ đã quen với bút tích lớn của Thiếu Đương Gia, nhưng vẫn có một chút bị kinh ngạc, tiếp tục hỏi: “Thiếu Đương Gia, thành phố D này chỉ là thành phố loại hai, nhà Nam Cung không hề lập ra công ty, nên làm gì bây giờ?”

“Đêm nay, phái người đi bàn bạc, thu mua mấy cửa hàng lớn nhất thành phố D, trước sáng mai phải xử lý xong, thiết lập nhãn hiệu thời trang của tổng công ty Nam Cung tại thành phố D.” Trả lời ngắn gọn, ra lệnh, vĩnh viễn có thứ tự như vậy.

Thủ hạ đỏ mặt hỏi ngay tức khắc...

Thiếu gia à, chỉ vì làm cho người ta tin tưởng nhãn hiệu thiết kế tây trang có kim cương màu đen là thật, vậy mà bút tích của anh cũng quá lớn rồi đi, muốn thành lập công ty ở thành phố này luôn rồi phải không!

Sắp xếp ổn thỏa tất cả, thủ hạ lui xuống.

Điện thoại của Nam Cung Thấu vang lên, anh nhận điện thoại.

“Tôi nói này Thấu thiếu gia, anh vì muốn che lấp, vơ vét tài sản, uy hiếp người ta, thực sự là chuyện gì cũng đều có thể làm được hả! Ở trong mắt Nam Cung Thấu anh, đúng là không có cái lọt lưới!” Đường Táp xúc động.

“Đường Táp, chú ý cách dùng từ của cậu. Tôi cũng không nói dối.” Thấu thiếu gia nói, mặt không đỏ không thờ gập.

Đường Táp không nói gì: “Tiểu Thấu à, đem chuyện nói dối này biến thành sự thực cũng không có nghĩa là cậu không hề nói sai, không phải anh Đường

đã dạy cậu sao...”

Nam Cung Thấu cười nhẹ một tiếng: “Anh Đường, ngủ hả?”

Đường Táp ách một tiếng: “Cậu, cậu muốn làm gì!”

“Mộng đẹp.”

Môi Thấu thiếu gia cong lên, cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mẹ dũng mãnh cha lạnh lùng

Trăm dặm bên ngoài Phương Viên.

Đường Táp tiên sinh mặc áo ngủ cúp điện thoại, sau khi ngủ được mùi thuốc súng bỗng nhiên về mặt căng thẳng, nhảy ra ngoài từ cửa sổ.

Tiếp đó, sau khi đã chạy điên cuồng ra ngoài vài dặm, thì nghe thấy ‘oanh’, một tiếng nổ dữ dội vang lên...

“Mẹ kiếp, Nam Cung Thấu, một câu anh Đường đòi lại là kết quả nghiên cứu vius nửa tháng của tôi, cái tên tiểu tử này càng ngày càng hung ác, đây là sản phẩm của bà mẹ dũng mãnh và người cha lạnh lùng vô tình nào đây!”

Trụ sở của nhà Nam Cung.

Phu nhân Nam Cung - tiểu thư Tổng Tiểu Tri đang tắm, bỗng nhiên hắt xì, xoa xoa chớp mũi, không vừa lòng tự nói: “Mẹ nó, đây là ai đang chửi bản tiểu thư?”

Kết một tiếng, cửa phòng tắm bị đẩy ra, một người đàn ông lạnh lùng như khối băng quần khăn tắm đi vào.

Tổng tiểu thư không vừa lòng: “Đại thiếu gia, lúc tắm tôi không thích bị ai quấy rầy, làm phiền ông lập tức rút ra ngoài cho tôi!”

“Vừa rồi rõ ràng Tổng tiểu thư nói nhớ tôi như vậy, làm sao tôi có thể bỏ mặc?”

Đại thiếu gia hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ngồi vào bồn tắm lớn, ôm lấy eo người phụ nữ, không để cho bà phản kháng mà bắt đầu triển miên.

“Đại thiếu gia, con gái còn chờ chúng ta ăn cơm...” Tổng tiểu thư vùng vẫy: “Con trai của ông đi tiêu dao ở thành phố D không có tin, ông liên lạc hỏi thăm một chút đi xem nào...”

“Con trai có tính toán của nó, trước lúc vào đây tôi đã sắp xếp ổn thỏa cho con gái rồi,” đại thiếu gia cắn môi bà, cắn vô cùng tập trung: “An Nghê dùng cơm với con, bà không cần lo.”

“Đại thiếu gia, bây giờ tôi hơi đói, hai ta có thể chờ buổi tối lúc ngủ lại...”

“Bà có thể ăn tôi.”

Đại thiếu gia dũng mãnh trả lời.

Tổng tiểu thư không nói gì được nữa.

Người đàn ông này, mấy chục năm rồi vẫn như vậy, thể lực không đi xuống thì không nói, một cái hắt xì cũng có thể thành lý do cảm thú của ông...

Đây là quái vật gì đầu thai vậy?

Nhan Tiểu Ngư mang theo cảm phần đi mua đồ ăn, lúc đi đến đầu đường thấy chiếc xe màu đen sang trọng lúc trước, thầm nghĩ chắc là không có camera, lại buồn bực tức giận lên đạp chân vài cái, chợt nghe thấy còi báo động vang lên, mới vội vàng chạy đi, bộ dạng gục đầu ủ rũ trở về nhà, bắt đầu

nấu com

Từ nhỏ cô đã sống độc lập, tay nghề đương nhiên cũng tốt, nhưng đáng tiếc món làm đều là món ăn gia đình, làm đồ ăn xoa hoa như vậy, cần có một chút thời gian nghiên cứu..

Làm com xong, lúc bung lên bàn, hình như Nam Cung Thấu đã có chút mất kiên nhẫn.

Thiếu gia tôn quý ngồi xuống, nhưng chỉ ăn vài miếng, không vui phê bình: “Màu sắc không được, độ lửa không thích hợp, cách phối hợp không đều, không hợp quy cách.”

Hai con mắt Nhan Tiểu Ngư mở to, nắm cái muỗng muốn đánh anh...

May mà, câu tiếp theo của Thấu thiếu gia còn có chút nhân tính: “Trị giá 5000.”

Một mâm 5000, như vậy cũng được, chí ít cũng trả được một phần nợ.

Tiểu Ngư cảm thấy hơi hài lòng.

“Thiếu Đường Gia.”

Lúc này, một thủ hạ từ ngoài cửa đi vào, câu đầu báo cáo: “Vừa rồi anh dùng com, nên không báo cáo với anh, 20 phút trước, có người đánh lên xe chúng ta, làm đèn trước xe bị phá hủy, thân xe cũng có vài vết tích, vừa rồi cửa hàng gọi điện nói phí sửa chữa ít nhất phải mười vạn.”

Nói xong, cẩn thận chuyển video theo dõi lên, tiếp tục nói: “Đây là vừa rồi một đôi tình lữ ở tầng 3 chụp được cảnh đó, không có chụp được chính diện, nhưng đã hỏi qua người sống xung quanh, có mười lăm người quen người này, có thể đến đây chỉ chứng cho Thiếu Đường Gia.”

Tay Tiểu Ngư cứng đờ, ngàn tính vạn tính không tính đến chuyện mình lỡ mồm còn để lại chứng cứ.

Đến trời cũng muốn giúp đỡ thiếu gia phi nhân loại này, người nghèo quá cũng không dễ chịu lắm...

Nam Cung Thấu nhìn người trong clip tay cầm một cái giỏ đồ ăn, bóng dáng người phụ nữ oán giận đá xe ăn mặc đơn giản mộc mạc, lông mày nâng lên, lại hướng ánh mắt về phía cô gái đối diện: “Nhan tiểu thư, cô cảm thấy loại chuyện này, có cần báo cảnh sát không?”

Liên tiếp uy hiếp, giọng điệu không có bất kỳ che giấu nào.

Tiểu Ngư chậm rãi đứng dậy, không nói một lời, chuẩn bị cứ như vậy trốn vào trong phòng bếp...

“Có một cách,” Thấu thiếu gia đứng dậy, chậm rãi thông thả bước đến trước mặt cô: “Một lần bằng mười vạn, cô thấy thế nào?”

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu liền muốn từ chối.

Không đợi cô nói chuyện, lờ mờ đụng vào một vòng tay ôm ấp.

Lại không chờ cô phản ứng...

Cái ôm cực nóng, ấm áp, mang theo mùi nam hương tính thơm ngát, mềm mại hòa hợp không gì sánh nổi, tràn ngập trong không khí, bao bọc lấy cô, nháy mắt đã chiếm lấy môi cô...

....

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Hoàn toàn bất chế độ sợ hãi

Bị hôn!

Trong đầu Nhan Tiểu Ngư kịp thời nghĩ ra... Nụ hôn đầu tiên của cô!

Mà Nam Cung Thấu còn cầm tay cô... Cái nắm tay đầu tiên của cô!

Thậm chí, Nam Cung Thấu còn ôm eo cô... Cái ôm đầu tiên của cô!

Bị một người đàn ông chỉ mới gặp vài lần đột nhiên làm như vậy, Nhan Tiểu Ngu cảm thấy cảnh ngộ của mình đúng là bất hạnh, vô cùng bất hạnh, bởi vì loại bất hạnh này, căn bản cô không có khả năng chống cự lại!

Bạn học Nhan vô cùng cố gắng lắc đầu, trong lòng vùng vẫy gào thét, không thấy anh hôn, không thấy hôn, không thấy hôn... a a a...

Lòng tốt của Thấu thiếu gia, bỗng nhiên bị cô cho quăng phát mất.

Người phụ nữ này, rất xinh đẹp.

Mặc dù hành vi cử chỉ không ôn nhu, nhưng giọng nói nhấc chân cùng với ánh mắt hoàn mỹ hiểu chuyện kia, đều là đồ ăn của anh.

Nhưng bây giờ...

Hình thức lắc đầu sợ hãi này, là người đàn ông thì đều không thể tiếp tục được.

Nam Cung Thấu còn chưa bắt đầu hôn sâu, mới vừa rồi chỉ là dán sát vào môi của cô hôn vài giây, lúc này thấy cô mạnh mẽ lắc đầu như thế, không khỏi ngừng đầu lên, buông lỏng cô ra, mặt lạnh nhìn cô, mang chút chán nản: “Cô thật đúng là chán.”

“Là sao?” Nhan Tiểu Ngu cũng không tức giận, còn kiêu ngạo hừ lạnh một tiếng nói: “Tôi còn chưa nói cho anh, hôm nay tôi ăn một nồi bánh chiên rau hẹ, hai củ tỏi, ba miếng đậu phụ thối!”

Cái gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, bộ dạng này, vừa thấy chính là loại chủ nhân yêu cầu cao, thích sạch sẽ, cô nhất định phải quán triệt hi sinh cái tôi, tinh thần tập thể giúp đỡ người khác hoàn thành mục đích, cho dù có ghê tởm!

Nam Cung Thấu cười lạnh: “Rất tốt.”

Mỗi lần anh cười, Nhan Tiểu Ngu liền muốn nổi da gà.

“Anh đừng tới đây!”

Nhìn người đàn ông đang dần dần tới gần mình, Nhan Tiểu Ngu lùi lại mấy bước, cầm lấy dao phay uy hiếp Nam Cung Thấu: “Nếu không, đừng trách tôi không khách khí...”

Xoạt xoạt!

Đèn flash bên cạnh lập tức chớp lóe.

Nhan Tiểu Ngu quay đầu, chỉ nhìn thấy một thủ hạ nhanh chóng buông máy kỹ thuật số trong tay xuống, lấy một tấm hình ra, đi lên phía trước nói: “Thiếu gia, góc độ hoàn mỹ.”

“Uhm”

Nam Cung Thấu đáp lại một tiếng, ra lệnh: “Trang bìa ngày mai, để tấm hình này lên đầu.”

“Vâng, thiếu gia.”

Thấu thiếu gia ra lệnh xong, Nhan Tiểu Ngu bỏ dao phay xuống, xông lên phía trước xem...

Quả nhiên thấy trong tấm hình, chính là ảnh chụp một người phụ nữ hung ác giờ dao và một thiếu gia tuấn mỹ đứng đối diện, lại thêm vừa rồi cô mái tóc kia của cô có hơi chút lộn xộn, hiển nhiên câu chuyện chính là một phụ nữ điên ép người đàn ông đẹp trai...

Nếu ảnh chụp này truyền ra, đừng nói là làm phí hoài bao nhiêu tâm huyết đưa cô vào đội cảnh sát hình sự của anh Giang, mà có lẽ đến ở lại thành phố D cũng khó khăn, dù sao thì thành phố D cần một hạng mục đầu tư khẩn cấp, cần một câu nói của Nam Cung Thấu mà thôi...

Cô đây là... Lại bị anh tính kế.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Cất cao tiếng hát (1)

Lại bị anh ta tính kế.

Khuôn mặt Nhan Tiểu Ngư xụ xuống, ngồi xổm dưới đất, ôm đầu đầy vẻ thất bại ----

Trời ơi, cô trêu ai ghẹo ai, cô cũng chỉ là người bình thường chỉ muốn trải qua những chuyện bình thường, thình thoảng làm việc thiện trừ việc ác, thình thoảng bắt tội phạm nhỏ, thình thoảng giúp hàng xóm tìm mèo, như vậy cô đã thỏa mãn, vô cùng thỏa mãn rồi, ít nhất như vậy Ông nội Nhan ở quê sẽ rất vui mừng khi thấy cô như thế, còn khen cô có tiền đồ...

Nhưng kể từ khi người đàn ông này xuất hiện, vào giây phút gặp anh ta kia, cuộc sống của cô liền rối loạn.

Cô giống như lạc vào một thế giới khác, không liên quan đến cô, còn là thế giới cực kỳ khủng bố.

Tại sao..

Rất cuộc chuyện này là... thế nào...

Nam Cung Thấu đứng thẳng nhìn cô xoay người ngồi đó, ôm đầu thật lâu không nói gì, đôi mắt u ám liền chuyển thành nặng nề, mang theo thất vọng.

“Cô không nên mềm yếu như vậy.” Nam Cung Thấu lạnh lùng nói: “Tôi rất thất vọng về cô.”

Cơ thể Nhan Tiểu Ngư run lên, đột nhiên không nói câu nào, che gương mặt đầy nước mắt chạy vào phòng tắm, đóng cửa lại, sau đó tiếng khóc vốn được kìm nén từ nãy tới giờ vang lên...

Một lát sau.

Nam Cung Thấu lặng lẽ tiến về phía trước, đứng trước cửa phòng tắm đợi một lát rồi mới nói: “Bom NaNo mini là thành phẩm chưa hoàn thiện, có đặc thù là xâm nhập vào cơ thể người, trong 24 giờ có khả năng sẽ để lại 30% di chứng, tôi không cho phép món đồ tôi phát minh ra để lại sai sót, kiểm tra đồ dùng hằng ngày, quần áo, tắm rửa, tất cả tiến hành trong một ngày, cũng chỉ là để kiểm tra xem Nhan tiểu thư có an toàn không, có bị biến chứng gì không. Bây giờ xem ra, Nhan tiểu thư đã không còn gì đáng ngại, đã như vậy, tôi và cô liền khôi phục thành người lạ như trước đây. Anh chụp, cũng chỉ là trò đùa, sẽ không có chuyện phát tán. Tất cả nợ nần, bây giờ cũng thanh toán xong.”

Bên trong vẫn không có tiếng trả lời, rất yên tĩnh.

Nam Cung Thấu nói xong, mắt nhìn cửa phòng tắm đang đóng, sắc mặt trầm xuống, không nói thêm lời nào, dẫn theo đám người áo đen đi xuống lầu, ra khỏi nhà trọ cũ kỹ, chật hẹp.

~~~

Ở trong xe, sau khi Thấu thiếu gia dặn dò lái xe chạy về khách sạn xong, lập tức cầm tài liệu lên, không nói thêm lời nào, bắt đầu cẩn thận xem báo cáo.

Thuộc hạ thấy Nam Cung Thấu chỉ xem tài liệu, không dặn dò gì thêm thì không nhịn được hỏi: “Thiếu đương gia, nếu đã rõ ràng, có phải kết thúc việc điều tra Nhan tiểu thư không? Còn có chuyện thiếu gia dặn dò hợp tác với hãng thời trang Milan, có nên ra lệnh ngừng thu mua chuỗi cửa hàng và các bách hóa ở thành phố D hay không...”

“Dừng lại.” Nam Cung Thấu ngắt lời, khóe miệng khê cong lên: “Tại sao phải dừng lại?”

“Nhưng không phải vừa rồi, Thiếu đương gia đã nói với Nhan tiểu thư...”

Lời nói của thủ hạ bị một hành động của Thấu thiếu khiến cho phải lập tức im lặng.

Anh ta thấy Thấu thiếu gia mở màn hình LCD lên, bấm vài cái đã hiện lên hình ảnh trong nhà trọ của Nhan tiểu thư,

Trong hình, Nhan tiểu thư đang mặc đồ ở nhà, ngồi trong phòng khách cất giọng hát.

Đúng, không sai, chính là cất cao tiếng hát.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Cát cao tiếng hát (2)

Đúng, không sai, chính là cát cao tiếng hát.

Nhan tiều thư vừa rồi vẫn còn khóc, giờ đang cát cao tiếng hát, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp linh động, rõ ràng đang rất vui vẻ vô cùng.

Nhan tiều thư lại hát một ca khúc như thế này---

"Thắng lợi ngày một đến gần.

Thắng lợi ngày một đến gần.

Quân đội Trung Quốc chúng ta dũng cảm tiến lên, nhắm thẳng kẻ địch kia, tiêu diệt sạch bọn chúng, tiêu diệt sạch bọn chúng...

Xông lên nào, xông lên nào~~

Vung đao lớn chém ngang đầu bọn chúng!

Giết a, giết a~~

Vung đao lớn chém ngang đầu bọn chúng..."

Bài hát này quả thực làm những người nghe kia chấn động mà điếc, hồn phi phách tán...

Đặc biệt là từng chữ được hát lên, khi hát chữ giết kia, còn có lực mạnh yếu, âm rung mạnh mẽ rõ ràng, còn có tầm ảnh của một người đàn ông bị ngàn vạn lỗ phi tiêu đâm thủng.... Trong ánh mắt của cô cũng ngập tràn bốn chữ, dương dương tự đắc.

Thủ hạ áo đen nhìn thấy hình ảnh như vậy, cuối cùng vẫn là không nhịn được, khóe miệng co quắp, điên cuồng giật giật... thì đáng về yếu đuối thỏa hiệp vừa rồi của Nhan tiều thư chỉ là giả bộ, nước mắt rơi khi đó, khóc làm lòng anh ta cũng thấy dao động, thì ra đều là diễn!

Cô gái giỏi gạt người này.

Còn nữa, cô gái này, đầu của thiếu đương gia trong hình cũng bị mất tới nơi rồi, cô có thể đừng phóng phi tiêu nữa có được không hả?

Thiếu thiếu gia cũng không hề tức giận, giống như đã sớm dự tính được.

"Cô ấy không ngờ như các người tưởng tượng đâu, lúc tôi nói toàn bộ nợ nần đã thanh toán xong thì cô ấy đã lên ghi âm lại, để làm chứng cứ." Thiếu thiếu gia bình luận nội dung tầm hình, vừa rồi bọn thủ hạ không biết chuyện, còn nói về vị Nhan tiều thư này vô cùng tốt đấy.

Đám thủ hạ mê mang: "Nếu như vậy, Thiếu đương gia không phải mất luôn con Át chủ bài rồi sao?"

"Ngược lại."

Đôi mắt Nam Cung Thấu rất sâu: "Đối với cô ấy, tôi lại nắm được lợi thế cho ích nhất."

"Có ích nhất?"

Đám thủ hạ bó tay toàn tập, nhìn thiếu gia cười đầy thâm ý, nghĩ muốn sung đầu lên cũng không nghĩ ra được lợi thế có giá trị là cái gì.

Ngược lại nghiêm túc mà cảm khái, rõ ràng là làm bộ thân thiết với người ta có vài giây thôi... mà Thiếu gia lại có thể đặt camera vào vị trí an toàn nhất, đồng thời, lại có thể ba trăm sáu mươi độ không hề có góc chết.

Thiếu đương gia, tốc độ này của người, nhanh đến không ai có thể địch lại rồi đấy.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nhan Tiều Ngư (1)

Nợ nần đã được thanh toán, chứng cứ cũng đã có, mọi chuyện đã trở lại bình thường, tâm trạng của Nhan tiều thư cũng tốt.

Hôm nay là chủ nhật, không cần đi làm, không có nhiệm vụ, Nhan Tiểu Ngư vẫn dậy sớm như cũ, bật ca khúc kháng chiến nghe lúc chạy bộ, sau khi về còn mua sữa đậu nành và bánh quẩy.

Cô xách theo túi bánh quẩy về tới nhà trọ thì thấy một chiếc xe Audi A8 màu đen đỗ ngay trước nhà trọ, biển số xe cô đã rất quen thuộc, là xe mới của Anh Giang, ở đầu xe, Giang Phàm vừa mới trở về từ thành phố Lâm đang đứng đó, anh cũng mặc một bộ quần áo thể thao đơn giản.

Khuôn mặt của anh thanh tú, khi cười càng rực rỡ, khi trông thấy Tiểu Ngư thì cười tươi lộ ra hai lúm đồng tiền trên má, vui vẻ vung hai tay lên: “Tiểu Ngư, chào buổi sáng!”

"Đầu còn sớm, đã bảy giờ rưỡi rồi!" Tiểu Ngư bĩu môi: "Lão đại, hôm nay đi xem mắt à, ăn mặc đẹp trai rạng ngời như thế?"

Đối với việc mỗi sáng cô kiên trì dậy lúc sáu giờ, là noi theo truyền thống của Hồng quân Trung Quốc, mấy chục năm đều như một ngày, kiên trì theo thói quen tốt, Giang Phàm đã biết điều này, cho nên không thể làm gì khác hơn là đành lắc đầu chịu thua, cười nói: “Gặp mặt cái gì, hôm nay là ngày gì, có phải em đã quên rồi không?”

"Ai muốn sinh rồi hả?!"

Nhan Tiểu Ngư kinh ngạc thốt lên, lại nghĩ đến gần đây trong đơn vị không có ai mang thai đi? Lại kêu: “Ai muốn kết hôn?!! Chẳng lẽ là sinh nhật của lão đại cho nên anh đến đòi quà sao?”

Tiền bạc của cô vừa bị người khác vơ vét, hôm nay nếu thêm chuyện này, cô sẽ thiếu tiền tiêu đấy.

Giang Phàm im lặng.

Suy nghĩ của cô gái này chưa bao giờ bình thường cả.

"Không phải đã nói chủ nhật tuần này sẽ dẫn em và Duy An đến nhà của anh ăn cơm sao?" Giang Phàm thờ dãi nhắc nhở: “Tuần trước đã đồng ý anh, Đồng chí Nhan, em không thể tiếp tục nuốt lời.”

Tiểu Ngư tỉnh ngộ, gật đầu nói: “Vây anh đợi một chút, em đi thay quần áo rồi chúng ta đi đón Duy An.”

Giảng Phàm ừ một tiếng, dựa người vào bên cạnh xe đợi, nhìn bóng lưng Tiểu Ngư chạy lên lầu, khóe miệng không tự chủ được nở nụ cười, nhất là khi thấy cô gái đứng ở lan can phòng trọ ở tầng 2 vẫy tay với mình, làm khẩu hình miệng nói đợi em ba phút thì trong đôi mắt càng tăng thêm vẻ âm áp.

Tiểu Ngư là cô nhi, từ nhỏ lớn lên ở Cô nhi viện, cho đến năm mười bốn tuổi mới được một ông lão Hồng quân tám mươi tuổi là Nhan Hoa nhận nuôi, từ đó về sau Tiểu Ngư mới có họ, gọi là Nhan Tiểu Ngư.

Nhan Duy An là cháu gái duy nhất của Nhan Hoa, vừa mới 18 tuổi, năm nay vừa lên đại học, mà đối với Nhan Duy An, Nhan Tiểu Ngư càng liều mạng chăm sóc, cái gì cũng không cần chỉ cầu có thể khiến Nhan Hoa yên tâm.

Còn Giang Phàm, là từ năm Nhan Tiểu Ngư mười sáu tuổi, bắt đầu vào trường cảnh sát mới biết cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Nhan Tiểu Ngư (2)

Khi đó, Nhan Tiểu Ngư vừa vào trường cảnh sát không lâu, Giang Phàm là huấn luyện viên thực tập ở trường cảnh sát, từ trước đến nay anh luôn huấn luyện nghiêm khắc, nhưng lại có một cô gái đứng trong đội ngũ huấn luyện luôn nở nụ cười trên môi, dù động tác mệt mỏi đi nữa cũng cười một tiếng cho qua, đã khắc sâu vào ký ức của anh.

Khi mới quen Nhan Tiểu Ngư, Giang Phàm chỉ thấy diện mạo của cô xinh đẹp trẻ trung, cũng cho rằng đây là một cô gái gốc gác nghèo, ưu điểm là lúc nào cũng thoải mái, hành động và ngôn ngữ cũng mạnh mẽ và có chí tiến thủ hơn người bình thường mà thôi.

Nhưng sau này chung đụng rồi anh ta mới biết, cô gái này có quá nhiều ưu điểm, lương thiện, nhiệt tình, lấy chuyện giúp người khác làm niềm vui, có thể chịu được khổ cực, nhẫn nại, lại có sự cứng cỏi mà cô gái bình thường không có, nhưng cũng chỉ có ở chung lâu mới nhìn thấu bản chất của cô.... Nhan Tiểu Ngư thích che giấu sự thông minh của mình, tình nguyện làm một cô gái gốc gác giản dị bình thường để theo đuổi những lý tưởng bình thường chứ không phải những lý tưởng vĩ đại kia.

Nếu như một người vừa mới quen biết, đã có thể nhìn thấu toàn bộ Tiểu Ngư, nhận ra được tố chất thông minh của cô, Giang Phàm sẽ sức khâm phục

người này, bởi vì, để hiểu được Nhan Tiểu Ngư, anh ta đã phải mất ròng rã hai năm trong trường cảnh sát...

"Lão đại, đi thôi!"

Giọng nói trong trẻo của Nhan Tiểu Ngư vang lên, kéo thần trí của Giang Phàm về.

Anh cúi đầu nhìn Tiểu Ngư đã thay một bộ quần áo đơn giản, áo phông tay ngắn, quần dài, giày màu trắng, mái tóc ngang vai cũng đã được buộc thành tóc đuôi ngựa cao cao, cô không trang điểm mà để mặt mộc, mắt to tròn, mũi cao, đôi môi hồng hào luôn nở nụ cười, vành tai nho nhỏ mịn màng như ngọc, đôi mắt khẽ chớp, liền hiện lên bộ dáng thanh thuần tinh thần phấn chấn, xinh đẹp như viên minh châu thượng hạng, chỉ một nụ cười cũng đủ khiến người khác đắm chìm trong cảm giác vui vẻ thư thái, đã nhìn thấy thì không rời mắt đi được.

"Tiểu Ngư, anh đã kìm nén rất nhiều năm, có một câu đặc biệt muốn nói cho em biết..." Giang Phàm nhìn chăm chăm cô, nhin không được nói: "Em... thật sự không xấu."

Đối với người như Tiểu Ngư, cô sẽ không hiểu được những lời nói quá uyển chuyển, quá trực tiếp sẽ khiến cô bị dọa sợ, vốn dĩ, Giang Phàm vẫn cố gắng che giấu tình cảm của mình, cho nên không dám trực tiếp khen ngợi cô, thực sự là gầy vò không nhẹ.

Tiểu Ngư nhướn mày, lễ phép khen lại: "Nào có đâu. Anh Giang, thật ra anh lớn lên đáng đáp cũng rất cao ạ..."

Con gái không tìm được ưu điểm, khen khí chất, con trai không tìm được sở trường, khen vóc dáng.

Khóe miệng Giang Phàm co quắp lại, đành tiếp tục chịu thua.

Nha đầu này... quả thực là không tìm không phải.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Nhan Duy An

Tiểu Ngư và Giang Phàm cùng nhau đến trước cổng trường đại học D, cô vừa liếc mắt đã nhìn thấy Nhan Duy An đợi trước cửa, liền vẫy tay với cô ấy: "Duy An, ở đây."

Nhan Duy An đứng trước cửa nghe thấy tiếng gọi, cười dịu dàng ngoan ngoãn, vững vàng bước đến.

Nhan Duy An là em gái của Nhan Tiểu Ngư, mặc dù không có quan hệ máu mủ, nhưng năm năm qua đã sớm xem nhau là người thân, tuy nói tính cách khác Nhan Tiểu Ngư một trời một vực, nhưng tình cảm chị em rất thân thiết.

"Duy An!" Tiểu Ngư ôm cổ Nhan Duy An vừa lên xe, cọ cọ trên người cô ấy: "Em gái, chị vô cùng nhớ em..., a, tại sao ôm như vậy lại không thấy dễ chịu nhỉ, có phải em gầy đi rồi hay không, để chị ôm một cái xem trọng lượng..."

"Chị, đừng làm rộn, anh Giang còn ở đây."

Nhan Duy An nhìn Tiểu Ngư trong lòng, không có cách nào khuyên được, chỉ có thể nhìn Giang Phàm cười cười.

Giang Phàm nhìn hai chị em thân mật thì bật cười, khởi động xe.

Nếu như nói bạn nhỏ Tiểu Ngư suốt ngày chạy nhảy thì Nhan Duy An là một con sông chảy xuôi phẳng lặng.

Khuôn mặt và tướng mạo của Nhan Tiểu Ngư nhìn một lần thì không thể quên, xinh đẹp, phấn chấn linh động, đôi mắt sáng có thể khiến cho đám trai trẻ ngất ngây.

Mà Nhan Duy An, diện mạo không quá xuất chúng, quần áo đơn giản, mộc mạc, đeo kính gọng đen che khuất nửa khuôn mặt, mái tóc ngắn theo kiểu học sinh thường dễ, nhưng càng nhìn càng cảm thấy khuôn mặt tinh tế khéo léo, giống như gốm sứ được chế tác tinh xảo, rất thoải mái, nhìn lâu có thể giống như hóa thành giọt nước trong suốt trong bàn tay người, yên ổn bất động, cũng là một loại cảnh đẹp.

Giang Phàm lái xe đến khu nhà của Nhà họ Giang, cả một đường Tiểu Ngư không hề yên tĩnh, liên tục hỏi han Nhan Duy An, gần như mang hết chuyện mỗi ngày cô ăn cái gì, ăn nhiều ít thế nào,... đều hỏi thật cặn kẽ...

Nhan Duy An trả lời từng câu từng câu một, không hề có vẻ gì là mất kiên nhẫn, cho đến khi gần đến mới bắt được chỗ hở trong khi Nhan Tiểu Ngư đang lú lo không ngừng: "Chị, hôm nay chị có gì đó không đúng, hơn nửa tháng không gặp có phải xảy ra chuyện gì rồi không?"

"Không có!" Tiểu Ngự hoảng hốt, ánh mắt lấp lánh, vuốt mặt mình hỏi: "Chị mập sao, chẳng lẽ là mập..."

Chẳng lẽ mặt của em gái cô là Hòa nhân kim tinh sao, liếc mắt đã nhìn ra mình suýt thì bị thiếu gia Xã hội đen lừa gạt?

Nhan Duy An theo bản năng dò hỏi một chút, thấy được ánh mắt của Nhan Tiểu Ngự đã biết là thật sự có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Quảng cáo chộc mù mắt

Vì sao Nhan Duy An lại khẳng định như vậy?

Thứ nhất, độ hoạt bát của Nhan Tiểu Ngự hôm nay tăng lên 5%, không ngừng tìm kiếm đề tài, rất rõ ràng là để phòng ngừa cô hỏi.

Thứ hai, vốn dĩ Nhan Tiểu Ngự đang rất hoạt bát, biểu tình trên mặt đột nhiên dừng lại năm giây, đó chỉ có thể nói là để giả bộ.

Thứ ba, trong lúc Nhan Tiểu Ngự nói chuyện luôn nhìn về phía bóng lưng Giang Phàm, có chút e ngại nói ra sự thật ở đây.

Tổng kết lại, đó chính là Nhan Tiểu Ngự có tâm lý vô ý thức che giấu chuyện nào đó vừa xảy ra mà sợ bị cô biết.

Nhan Tiểu Ngự vốn không hề khai ra chuyện của phần tử xã hội đen mà vẫn luôn thấp thỏm né tránh, lúc này nghe Duy An ép hỏi, liền ấp úng không biết trả lời thế nào.

Giang Phàm đang ngồi phía trước đột nhiên lên tiếng: "Duy An, chị em vừa vào đội cảnh sát hình sự, sợ em lo lắng sẽ nguy hiểm, mới không nói cho em và ông Nhan, chỉ là chuyện nhỏ trong đội em không cần lo lắng..."

"Chị!" Nhan Duy An thay đổi sắc mặt, trách cứ: "Chuyện lớn như vậy tại sao lại không nói cho em biết, sợ rằng ông nội đến bây giờ còn chưa biết đúng không?"

Tiểu Ngự nắm chặt hai tay, kêu một tiếng đáng thương nói: "Người ta nghĩ đợi lập được công rồi mới báo tin mừng chứ sao..."

nhưng trong lòng lại âm thầm nhẹ nhõm.

May nhờ Anh Giang không ý thức được, nói ra chuyện này, xem ra là cô bị thiếu gia xã hội đen dọa sợ, tính cảnh giác cũng quá cao.

"Chị, em hiểu, là chị không muốn em và ông nội lo lắng, nhưng chị quá độc lập rồi, có đôi khi chuyện làm tổn thương đến mình cũng âm thầm chịu đựng, chúng ta là người một nhà, cho dù sợ ông nội lo lắng nhưng cũng nên nói với em chứ!" Nhan Duy An ngày thường chỉ biết đọc sách ngây ngô, nhưng khi rắn dạy Nhan Tiểu Ngự thì có bài bản hẳn hoi: "Được không?"

"Ừ."

Khéo léo gạt đầu, trong lòng còn roi lệ.

Em gái, em học tâm lý học tội phạm ngày càng tốt, đã có thể hoàn toàn phân tích được chị gái của em rồi...

"Ây da, em thấy hơi khát, em đi mua đồ uống, hai người đợi một chút nha!"

Tiểu Ngự sợ Duy An sẽ quan sát được cái gì, lập tức bảo Giang Phàm dừng xe bên đường, vội vàng chạy xuống.

"Đỉnh điểm, là một loại độ cao..."

Đối diện là trung tâm chợ, trên màn hình lớn đang chiếu một đoạn phim ngắn.

"Thân phận, là một biểu tượng.

Thường thức, là một thói quen."

Royal Sainbolo hợp tác với tập đoàn toàn cầu Nam Cung chế tạo kim cương đen, quý tộc trong quý tộc, ngày tám tháng tám, lần đầu tiên đưa ra thị trường, nhanh chóng phủ khắp toàn cầu. Ngay lúc đó show diễn thời trang trên đài T ở nước Pháp cũng khai mạc..."

Nhan Tiểu Ngư lao đảo lùi về sau mấy bước, suýt chút nữa bị quảng cáo chọc mù mắt.

Bộp!

Chai nước vừa mới mua rơi xuống đất, tất cả sự đắc ý, tự mãn và vui mừng vì lừa gạt thành công đã tan biến trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Nam Cung thiếu gia

"Vây mà..."

Trong mắt Nhan Tiểu Ngư lúc này đều là áy náy: "Vây mà... tất cả đều là thật..."

Phản tử xã hội đen đó không hề nói láo, cũng không hề lừa gạt cô.

Hơn nữa không hề tính nợ nần liền trực tiếp biến mất.

Nói như vậy... dù chỉ là cái lốp xe cô cũng đã phá của người ta gần năm mươi vạn!

Ôm nửa bình nước còn lại lên xe, Nhan Tiểu Ngư ỉu xiu, bởi vì cô chính là người phá hỏng năm mươi vạn kia.

Tuy nói thiếu gia người ta rất có tiền, nhưng mà... lương tâm của cô sẽ luôn bất an.

Nhan Duy An thấy cô tâm thần bất định, lo lắng hỏi một câu, Tiểu Ngư chỉ nói là bởi vì sáng sớm ăn cơm chưa no, nên bây giờ đói không có tinh thần.

Giang Phàm cũng ngồi trong xe, nhìn chăm chăm Nhan Tiểu Ngư, nhìn kĩ rõ ràng mới vừa rồi cô còn hoạt bát, bây giờ đã ủ rũ cúi đầu.

Anh muốn hỏi nhưng thấy Tiểu Ngư cắn tay đến phát ngốc, cũng đành phải im lặng tăng tốc độ lái xe về Nhà họ Giang.

"Thiếu gia, ngài đã trở về." Người giúp việc tiến lên, cúi đầu chào hỏi: "Hai vị Nhan tiểu thư, mời vào trong, phu nhân đã đợi bên trong được một lúc."

Giang Phàm nhìn thấy trong sân có nhiều vệ sĩ không thuộc nhà mình liền nhíu mày hỏi: "Di Lý, trong nhà có khách sao?"

"Là khách của lão gia, mấy vị lãnh đạo đang ở trong thư phòng nói chuyện."

Giang Phàm gật đầu một cái, dẫn chị em Nhan gia vào đại sảnh.

Mẹ Nhan thấy Tiểu Ngư thì rất vui mừng, cầm tay cô mãi không buông, hỏi han ân cần, hỏi xong việc công đến việc riêng...

Khi Nhan phu nhân đang không ngừng khen ngợi sau này con trai mình sẽ là người chồng tốt thế nào, Tiểu Ngư càng nghe càng quẫn, thì trên lầu vang lên tiếng bước chân.

Bác Giang cười ầm ập: "Nhãn hiệu của quý công ty thu hút không ít người, lần đầu thầu này, có rất nhiều người đầu thầu, về việc thực hiện dự án và đầu tư, đều sẽ dựa trên ý muốn của Nam Cung thiếu gia."

Nam Cung thiếu gia...

Cơ thể Tiểu Ngư chấn động, ngẩng đầu nhìn lên trên, quả nhiên cửa thư phòng mở ra, mấy người lãnh đạo đi ra ngoài, mà người đi giữa kia có thân hình cao lớn và diện mạo anh tuấn.

Đôi mắt người đàn ông sâu thẳm như biển cả, Tiểu Ngư vừa liếc mắt, không cẩn thận lập tức chạm phải đôi mắt sâu thẳm của anh ta.

Tầm mắt giao nhau.

Tim cô liền rung lên, không hiểu sao trái tim lại tê dại.

Trời... tại sao một người đàn ông lạnh lùng lại có thể có đôi mắt mị hoặc, hút hồn đến như thế?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Anh muốn tôi làm gì

"Cục trưởng Giang nói rất đúng."

Nam Cung Thấu gật đầu, đôi mắt nhìn chăm chăm Nhan Tiểu Ngư: "Nhưng mà chuyện này nghĩ lại thì cũng là thói quen của tôi, chuyện đầu tư, cần phải suy tính thêm."

Nhan Tiểu Ngư bị anh ta nhìn chăm chăm, cả người nổi lên một tầng da gà, cô vội vàng tránh đi.

Trong lòng thầm run sợ, năm mươi vạn ời là năm mươi vạn, muốn bán thân bao nhiêu lần mới có đủ năm mươi vạn đây...

"Đương nhiên phải như vậy rồi." Cục Trưởng Giang nghe xong, cười: "Nhưng thật ra, Nam Cung thiếu gia tuổi còn trẻ lại có được phần gan dạ sáng suốt này, quả thực hiếm thấy, trùng hợp là con trai tôi cũng vừa về, chuẩn bị ăn cơm, nhân tiện, hay là hôm nay Nam Cung thiếu gia ở lại tệ xá ăn cơm được không?"

Ông ta hiểu tính tình của Nam Cung Thấu, những trường hợp này phần lớn là đến mà không ở lại, chỉ nói vài câu liền đi.

Nhưng lần này, ánh mắt của anh gần như ghim chặt Tiểu Ngư, khoe miệng cười: "Thịnh tình không thể từ chối, nếu đã như vậy thì cung kính không bằng tuân lệnh."

Nhan Tiểu Ngư vừa nghe thấy liền ngẩng đầu lên, lập tức thấy vị thiếu gia này đã đứng vững trước mặt mình, đôi mày nhướng lên, môi khẽ cười.

Lúc này mà ở lại, có phải là chuẩn bị đòi nợ hay không?

Mặc dù Thấu thiếu gia đã nói bốn chữ nợ nần xóa bỏ, mà trong thời gian ngắn cô cũng đã kịp thời ghi âm lại làm chứng cứ.

Nhưng người trong giới xã hội đen lại có thể nói thật sao?

Còn nữa, máy ghi âm kia, có thể mang đến họa sát thân cho người Nhan gia, cho cô không?

Có khi nào kết từ đây cô sẽ phải sống lưu lạc nơi góc bể chân trời hay không?

Có thể không..

Hiển nhiên bạn học Nhan đã quá mức cảnh giác với xã hội đen, lúc này liền kéo áo ra để hít thở cho thông.

Chú Giang giới thiệu mọi người với nhau.

Cô cúi đầu khi bắt tay với Nam Cung Thấu, thời khắc hai bàn tay chạm vào nhau, bỗng nhiên cô có cảm giác đau nhói, giống như bị bóp chặt.

Cô ngẩng đầu thấy Nam Cung Thấu cũng đang nhìn chăm chăm mình, đôi lông mày nhướng lên, đôi mắt đầy vẻ dò xét, giống như muốn nhìn thấu cô, không chừa một chút.

Tiểu Ngư đỏ mặt hời..

Lẽ nào... Anh ta vừa liếc mắt đã biết cô nặng bao nhiêu cân, sau đó sẽ làm thịt rồi bán cô như thịt heo sao...

NO----!

Tuy rằng bình thường bạn học Nhan rất to gan, đối mặt với kẻ bất cộc cũng không sợ, đối mặt với kẻ trộm cũng dũng mãnh, nhưng bởi vì đã biết thiếu gia này động chút là giết người, cho nên đối với Thấu Thiếu gia này cô luôn ôm tâm lý e ngại, lúc đầu không sợ cũng là bởi vì trên người anh ta có mùi hương giống như sữa tắm cùng loại với con chó A Hoàng..

Nam Cung Thấu phát hiện tay cô run nhẹ, anh liền xoay tay nắm tay cô trong lòng bàn tay mình không buông.

Tiểu Ngư run lên, kinh hãi ngẩng đầu, nhìn Nam Cung Thấu nói lắp: "Anh anh anh, làm cái cái cái gì...."

"Nhan Tiểu thư." Thấu thiếu gia rút tay về, nhìn chăm chăm cô, bình tĩnh hỏi lại: "Cô muốn tôi làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đánh chết cô luôn đi

"Nhan tiểu thư." Thấu thiếu gia rút tay về, nhìn chăm chăm cô, bình tĩnh tự nhiên hỏi: "Cô muốn tôi làm cái gì?"

Câu nói ấy đầy ý vị sâu xa, hơn nữa còn hỏi trước mặt nhiều người như vậy.

Đồng chí Nhan vô ý thức cao giọng: "Làm một người lương thiện, làm người ngay thẳng, không thẹn với Đảng không thẹn với nhân dân... ô ô..."

Miệng Tiểu Ngư bị Giang Phàm che lại, cười nói đôi câu rồi vội vã lôi cô vào phòng.

Đồng chí Tiểu Ngư phân uất: "Lão đại, sao anh lại ngắt lời khi em đang khắc sâu tư tưởng giáo dục cho người khác..."

"Tiểu Ngư, ông già nhà anh làm ở Cục chiêu thương nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên lời kéo được hạng mục lớn, vị vừa rồi là Nam Cung thiếu gia, là khách quý, hôm nay em thu liễm một chút giữ đi, nha!" Giang Phàm trấn an cô.

Tiểu Ngư oán giận, gì vậy, tại sao lại thành là cô thu liễm, thân phận sau lưng của người nọ rõ ràng là xã hội đen đấy, vừa rồi còn lên phi lễ tay cô.

Giang Phàm thấy Tiểu Ngư không nói lời nào, liền đi ra ngoài.

Nhan Duy An cũng tới đây, ngồi đối diện Tiểu Ngư, nghiêm mặt nói: "Chị, em hỏi chị một vấn đề, chị thành thật trả lời em!"

"Em nói đi..." Tiểu Ngư đáng thương, sợ lại bị người trong nhà công kích.

"Vị vừa rồi là Nam Cung thiếu gia," Nhan Duy An đẩy gọng kính đen lên, lộ ra ánh mắt sắc bén: "Có phải là đối tượng mà chị quen biết hay không?"

A----!

Nhan Tiểu Ngư ngửa mặt lên trời, che trán, vuron tay vẫy gọi---

Nữ thần Hy Lạp vĩ đại, cho đạo thiên lôi đánh chết con đi, đánh chết con đi...

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ngư bị chính em gái Nhan làm cho hoảng hốt từ trong ra ngoài a!

"Không phải, thật sự không phải, tin chị đi, trăm phần trăm không phải!"

Tiểu Ngư khẳng định nói, lắc đầu như trống bỏi: "Đối tượng của chị không phải loại này, Duy An, chúng ta ở chung nhiều năm như vậy, em cũng phải biết điều này chứ!"

Vốn dĩ Nhan Duy An chỉ căn cứ vào hành vi cử động của Tiểu Ngư, thấy cô né tránh ánh mắt của vị Nam Cung thiếu gia kia, với sự phán đoán của mình liền nghi ngờ liệu có phải hai người này có JQ (gian tình) hay không...

Nhưng mà, được Nhan Tiểu Ngư nhắc nhở như vậy, cô cũng không dám xác định.

Bởi vì, Nhan Tiểu Ngư chỉ thường thức những đối tượng đặc thù.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tiêu chuẩn kén chồng của Nhan tiểu thư

Nhan Duy An nhớ, khi Nhan Tiểu Ngư mười bốn tuổi thì bắt đầu vào Nhan gia, vẫn luôn trò chuyện rất vui vẻ với các ông lão Hồng quân, sau khi hai người các cô thân nhau, thỉnh thoảng Nhan Tiểu Ngư sẽ dùng thân phận chị gái để kéo cô đi khắp nơi.

Nhan tiểu Ngư kéo cô đến đồng ruộng chỉ vào các chú cầm quốc cao lớn, nói to, nhìn này, Duy An đây là người làm ra lương thực cho chúng ta! Thật là mê người!

Nhan Tiểu Ngư dẫn cô chạy đến nhà xưởng, chỉ vào các chú công nhân đang làm việc đổ mồ hôi như mưa, còn có thể nói, nhìn xem, Duy An, đây là những người làm ra đồ sinh hoạt của chúng ta! Thật là đẹp trai!

Nhan Tiểu Ngư dẫn cô chạy đến đầu thôn, chỉ vào các cậu bé cường tráng đang kéo cũi, hai mắt mở to, nói với giọng điệu đầy ngưỡng mộ, Duy An, người dân lao động là xinh đẹp nhất! Từ nay về sau, chúng ta phải gả cho người như vậy...

Tuy nói cô lớn lên trong gia đình Hồng quân, nhưng Nhan Duy An cũng hành động bình thường, suy nghĩ bình thường.

Đối diện với tiêu chuẩn kén chồng kinh tế hải tặc của Nhan Tiểu Ngư, cô chỉ có thể đeo kính đen, ngu ngốc mà đứng đó, bắt đầu chất vấn nhân sinh quan, giá trị quan của mình, rồi mỗi ngày đều học tập giỏi, mỗi ngày đều tiến lên phía trước, đi ra khỏi thôn trang rộng lớn này, bắt đầu tung hoành ngang dọc...

"Chị, em hỏi cái này, cũng không phải có ý kỳ thị anh ta," Nhan Duy An hoàn hồn, ho nhẹ một tiếng, nói tiếp: "Chẳng qua em cảm thấy đây không phải là lần đầu tiên chị và Nam Cung công tử kia gặp mặt, hơn nữa ánh mắt của anh ta nhìn chị có chút kỳ quái."

"Anh ta là người đầu tư, đến Cục thì do chị tiếp đãi, cho nên cũng coi là nửa người quen mà thôi." Tiểu Ngư nửa thật nửa đùa, vừa nói vừa bịa: "Có chút kỳ quái sao... lần đầu tiên gặp mặt, anh ta vẫn khen chị xinh đẹp kia mà, chị đoán chỉ có thể là nguyên nhân này mà thôi."

Đồng chí Nhan lén đảo mắt nhìn một vòng, nhún vai, than thở, bộ dáng đành chịu chứ biết làm sao.

Lúc này hẳn là trong lòng Nhan Duy An tràn đầy cảm phẫn.

Có thể tưởng tượng lần đầu tiên đồng chí Nhan Tiểu Ngư độc thân suốt mười chín năm bị đàn ông dây dưa, lại còn là người đàn ông ưu tú như thế, không khỏi nhìn cô thật kỹ một chút, cảm khái vở vai cô, nghiêm túc nói: "Chị, đừng quá bài xích, đây là chuyện tốt."

Tiểu Ngư nhìn em gái mình ăn cây táo rào cây sung, 囧 một hồi lâu vẫn chưa hoàn hồn.

Đợi cô hoàn hồn lại thì Duy An đã đi rồi.

Mà không hiểu sao bên cạnh lại xuất hiện thêm một người khác.

Người?

Cô lập tức quay đầu lại nhìn.

Không quay đầu còn tốt, vừa quay đầu, suýt nữa thì bay mất nửa cái hồn.

"Anh...anh... anh... anh... vào đây từ lúc nào... đã vào bao lâu rồi hả..."

"Không lâu," Thấu thiếu gia lười biếng trả lời: "Mười phút."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Hành hạ tinh thần

"Không lâu," Thấu thiếu gia lười biếng trả lời: "Mười phút."

Cô gái này, mỗi lần gặp anh đều như nhìn thấy quý, tố chất tâm lý như vậy sao có thể thi đậu vào trường cảnh sát?

Mười phút, vậy không phải những lời vừa rồi cô nói với Duy An, anh ta đều nghe thấy hết sao?

Chuyện nghe lén này...hàm lượng kỹ thuật quá cao, vậy mà cô lại không hề phát hiện một chút nào.

"Xinh đẹp? Rất xinh đẹp?"

Thiếu gia chậm rãi nói, nhướng lông mày nhìn cô từ trên xuống dưới, cuối cùng dừng lại trên ngực cô, lạnh nhạt hỏi: “Cảnh sát Nhan, thân là cảnh sát nhân dân, sao cô có thể tùy tiện nói dối vu oan cho người khác như thế được?”

Cái gì vậy...?

Chuyện này không liên quan đến chuyện làm cảnh sát.

Đồng chí, anh có thể đã kích nhân phẩm của tôi, nhưng đừng làm liên lụy đến nghề nghiệp thân thánh của tôi chứ...

Một câu nói này cũng hoàn toàn khiến cho áy náy đối với năm mươi vạn của cô cũng bay đi luôn.

Cô yên lặng nửa ngày, cẩn thận hỏi: “Cái đó... xe của anh...”

"Đã đưa về nơi sản xuất để sửa chữa lại, chỉ cần tốn khoảng mười vạn." Nam Cung Thiếu trả lời: “Ba ngày sau sẽ trở lại bình thường”

Mười vạn... quả nhiên là mười vạn.

Tiểu Ngư suy sụp tinh thần, cúi đầu thấp hơn: “Còn có... chuyện tây trang...”

"Đưa đi giặt, để phòng tiết lộ cơ mật, khi đưa ra thị trường phải sửa lại bản thiết kế, đã nói lại với nhà thiết kế, lấy điều kiện bồi thường là ba trăm vạn, tạm thời sửa lại."

Tiểu Ngư im lặng.

Giọng của Nam Cung Thiếu hơi hột, không hề có ý trách cứ, anh thấy Tiểu Ngư vẫn luôn cúi đầu, đôi mắt chợt lóe lên, không tiếp tục nói nữa, khóe môi khẽ cười, đứng lên, bước thẳng ra ngoài.

Nhan Tiểu Ngư vẫn cúi đầu không dám ngẩng lên.

Hai mươi lăm vạn, mười vạn, năm mươi vạn, ba trăm vạn, ba trăm năm mươi vạn...

Bây giờ trong đầu cô chẳng khác gì đồng bột nhào, tất cả đều là con số, xoắn xuýt trong chốc lát cũng chỉ biến thành hai chữ, trăm vạn, trăm vạn, trăm vạn.

Bởi vì cô mà vô duyên vô cớ khiến cho nhà Nam Cung của người ta mất đi mấy trăm vạn.

Hơn nữa, vị thiếu gia Nam Cung Thiếu này lại còn không đòi bồi thường chút nào, cũng không nửa lời trách cứ, chỉ hỏi gì đáp nấy, rồi mang theo gương mặt lạnh lùng rời đi.

Nhan tiểu thư luôn luôn là người chính nghĩa, liền không chịu được sự dằn vặt như thế này.

Hướng hồ, nếu như để người trong thôn của ông nội Nhan biết cô làm ra loại chuyện này, nhất định sẽ tức giận quát cô ra khỏi hàng ngũ tổ chức Hồng quân yêu nhân dân, yêu chủ tịch mất.

Bởi vì ông nội đã từng nói...

Không lấy của dân chúng dù chỉ là một cây kim sợi chỉ, không lấy của dân chúng dù là một thước lương thực, đây mới là Hồng quân, có được lòng người mới là sức mạnh lớn lao nhất.

Nhan Tiểu thư bắt đầu rầu rĩ không thôi...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Uy hiếp không cần quá ác

Ăn cơm, quy củ, hoàn hảo.

Lòng của Tiểu Ngư nặng nề nhưng cũng không biểu hiện lên mặt, khi Giang Phàm gấp thức ăn cho cô thì vẫn khách khí nói cảm ơn, nói anh Giang là người tốt.

Mặc dù lúc quay đầu lại thì không giải thích được tại sao lại thờ ơ, lạnh nhạt và không vui.

Nhan Duy An vẫn cúi đầu ăn cơm, thỉnh thoảng lại nhướn lông mày muốn nhìn kỹ Nam Cung Thấu, còn cẩn thận đẩy đẩy mắt kính lên, dùng lực quan sát trăm vạn lần lên người Tiểu Ngư, nhìn Nhan tiểu thư toàn thân lo sợ bất an, sợ mình lộ ra biểu hiện gì không phù hợp sẽ bị em gái hiểu lầm.

Bữa cơm ăn được một nửa thì Thấu thiếu gia nhận được một cuộc điện thoại, nói vài ba câu rồi đi trước.

Kết thúc bữa ăn, bác Giang đã hơi say, ông dặn dò Giang Phàm đưa mấy vị lãnh đạo về, Giang Phàm cũng không tiện từ chối đành bắt đắc dĩ nói xin lỗi với Tiểu Ngư, bảo cô chờ một chút, sau đó lên cùng một xe với bác tài xế, đưa mấy vị lãnh đạo về.

Tiểu Ngư không muốn làm phiền người khác, cũng không ở lại nhà họ Giang lâu, rất hiểu chuyện nói tạm biệt với Giang phu nhân, không đợi Giang Phàm trở về đã đi về trước, ra khỏi Nhà họ Giang liền gọi taxi chở Duy An về trường còn mình chạy đến trạm xe buýt đợi xe.

Biệt thự của nhà Giang Phàm ở vùng ngoại thành, không có nhiều chuyến xe bus, cho nên vào lúc này, đã qua hơn hai mươi phút mà vẫn không có động tĩnh gì.

Ngay lúc đang cuống lên, Tiểu Ngư nhìn thấy ở xa xa có chiếc xe thể thao chạy đến.

Tốc độ rất nhanh, gần như nháy mắt đã dừng trước mặt cô.

Tiểu Ngư đã nhìn thấy chiếc xe này trong tạp chí, Lamborghini Hermes, giá mấy tỷ, phiên bản số lượng có hạn.

Nghĩa là người được lái chiếc xe này, nếu không phải doanh nhân cao cấp thì cũng là người có tài sản đủ để đập chết nửa số người trên Trái đất.

Bây giờ Nhan Tiểu Ngư cứ thấy xe cao cấp là sợ, nhắc chân muốn lui về sau, sợ tâm lý ghét cái giàu tồn tại trong lòng lại bắt đầu khiến cô gây ra chuyện không có lý trí.

"Lên xe."

Cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra sườn mặt của người đàn ông quen thuộc.

Nhan Tiểu Ngư kinh ngạc: "Không phải anh... đã đi rồi sao?"

"Lên xe." Lười giải thích với cô, Thấu thiếu gia ra lệnh: "Trong vòng mười giây, nếu không..."

Lời nói uy hiếp không cần quá ác, có đôi khi chỉ nói nửa câu nhưng đã có uy lực cực mạnh, đây là chiều thường dùng của Nam Cung đại thiếu gia.

Đáng thương cho Tiểu Ngư Nhi, lập tức lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai lập tức leo lên xe, sau đó ngoan ngoãn ngồi thành một cục đợi lệnh.

Thấu thiếu gia thấy vậy thì thỏa mãn, lãnh đạm nhắc nhở: "Cài dây an toàn."

Tiểu Ngư gật đầu, cài dây an toàn được một nửa chợt nghĩ đến chuyện quan trọng, cô ngừng đầu, hỏi: "Đúng rồi,..."

"Xe của một người bạn."

Nam Cung Thấu đoán được cô muốn nói gì liền ngắt lời.

Tiểu Ngư yên lặng, trầm nghĩ thật tốt quá, các phần tử xã hội đen không coi cô như người một nhà... nếu không cô trốn cũng không kịp...

Nhan Tiểu Ngư vừa mới cài xong dây an toàn, giây kế tiếp, Thấu thiếu gia đã đạp chân ga, chiếc xe chạy như bay ----

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Hôn thật mãnh liệt

Nam Cung Thấu đạp chân ga chạy như bay---

Tốc độ của Thấu thiếu gia chỉ hơn chứ không kém so với tài lái xe của Tổng Tiểu Tri.

Tiểu Ngư ngồi trong xe mặt mày thất sắc, một mực giữ tay ngăn cản: “Đồng chí, tuân thủ quy tắc giao thông đi, tốc độ là bốn mươi... tốc độ là sáu mươi... đèn đỏ kia... phanh lại nhanh... anh có thể trang bị thật nhiều đai an toàn được không..”

Khi đến trước nhà thì Nhan Tiểu Ngư chỉ còn một phần ba mạng, cô choáng váng ngồi trên ghế, bầy tỏ như lên phải xe giặc, hồi hận cả đời, vẫn là Emma nhỏ nhà mình chạy bằng điện, an toàn tuyệt đối và đáng tin cậy nhất.

Thấu thiếu gia quay người, ngón tay thon dài cởi dây an toàn giúp cô.

Đến gần mới biết cô gái này đã hoàn toàn bất tỉnh, nằm im, cả người bất động, mắt nhắm hờ, suy yếu hừ hừ.

Khoảng cách gần trong gang tấc như vậy, Thấu thiếu gia bỗng nhiên bất động, đôi mắt bình tĩnh của anh, lặng lẽ chăm chú nhìn ngắm dung mạo của cô.

Đôi mày thanh tú, lông mi dài, da trắng như tuyết.

Ngoại trừ tính cách củi mực không có tiền đồ thì thật ra anh rất thương thức tướng mạo của cô, Thấu Thiếu gia nhìn cô mà nhận xét, bất tri bất giác đã dựa vào gần hơn một chút.

Nhan Tiểu Ngư không ý thức được mình đang bị người nào đó quan sát như vi khuẩn, chỉ cảm thấy trước mắt mình, tất cả đều là sao...

Dần dần, sao có nhiệt độ. Lại rất mềm, rất ngọt.

Có mùi hương, có xúc cảm như trước đây cô lại gần chó con.

Không tự chủ được, cô liền kề sát đến nơi có hương vị ấm áp kia, hàm răng khẽ mở tỉnh tể thương thức.

Giây tiếp theo liền có một thứ gì đó hơi lạnh, linh hoạt tiến vào miệng cô, cướp lấy lưỡi cô, trần trọc dây dưa, cướp sạch tất cả không khí, khiến cho người bất tỉnh cũng phải trầm mê.

Tiểu Ngư mờ mịt mở mắt ---

Sau đó, cô liền choáng váng--

Bởi vì, lúc này cô đang cùng vị Nam Cung Thấu thiếu gia này hôn môi mãnh liệt!

Vẫn còn đang thâm nhập.

Bá đạo hôn như vậy gần như muốn Tiểu Ngư chết chìm trong hương vị của Thấu thiếu gia.

"A..." Rên lên một tiếng, Nhan Tiểu thư nghe thấy âm thanh của mình thì hoàn hồn, bắt đầu dùng sức heo trong truyền thuyết giãy dụa: “Buông, anh buông ra...”

Thấu thiếu gia bình tĩnh giữ cô lại: “Lời của cô là chỉ cái này sao, Nhan tiểu thư?”

Nhan Tiểu thư nhìn mới phát hiện cánh tay của Nam Cung Thấu chỉ vào đai an toàn trên người cô, căn bản không hề bắt lấy cô, kiểm chế cô.

Mà áo sơ mi của Thấu thiếu gia lại vì bị cô nắm lấy mà tạo ra không ít nếp nhăn.

Tình cảnh này, hiển nhiên chính là cô ôm chặt người đàn ông này rồi bỏ nhào mà hôn, hoàn toàn bộc phát thú tính!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Bồi thường tổn thất tinh thần

Tiểu Ngư 囧

Tại sao tay của cô lại đáng thất vọng như vậy? Túm cái gì không túm, tại sao lại túm vào áo sơ mi để lưu lại vết mồ hôi kia chứ? (Nhan tiểu thư, cô lại nhầm trọng điểm rồi à!)"

"Cường hôn tôi có hương vị như thế nào?" Thấu thiếu gia chột nhượng mày, lạnh lùng nói: “Hình như cô rất hưởng thụ thì phải."

Nhan Tiểu Ngư như bị tám thiên lôi đánh đầu, chớp mắt liền hóa đá.

Đồng chí Nhan, cô đi lùi rồi, cô thật không tỉnh ngộ chút nào, khi thế cảnh giác được học ở trường lại để đi cường hôn đàn ông... cô phải xin lỗi xã hội, xin lỗi nhân dân, xin lỗi ông nội đã tự tay quàng khăn đỏ cho cô đi...

Cô quay đầu, lập tức định mở cửa xe chạy mất..

Đáng tiếc, xe cao cấp có kết cấu tương đối phức tạp, cô suy nghĩ hồi lâu mới phát hiện Nam Cung thiếu gia đã khóa cửa lại, lúc này đang ung dung nhìn cô không mở được cửa...

"Không định nói gì với tôi sao?"

Giọng nói của Thiếu thiếu gia lại vang lên, đáy mắt nguy hiểm như hàng ngàn vạn lưỡi dao sắc bén.

Tiểu Ngư kinh hãi, bởi vì không muốn có quan hệ với người trong xã hội đen, vì vậy sắc mặt trắng bệch nói: "Nam Cung tiên sinh, về chuyện vừa rồi, chúng ta... có thể chọn... tạm thời quên mất hay không, xem như chúng ta chưa từng xảy ra chuyện gì..."

"Bản Thiếu gia trời sinh trí nhớ siêu việt, đã từng gặp thì không quên được." Thiếu thiếu gia ngắt lời cô, đưa câu nói tiếp theo của cô vào đường chết.

Nhan Tiểu Ngư rối rắm, dảng vẻ như đã hạ quyết tâm rất lớn, tìm kiếm thứ gì đó trong túi xách của mình đưa cho anh: "Cái này, cái này đưa cho anh được không?"

Thiếu thiếu gia nhìn món đồ như bị rách nát kia, hỏi: "Cái gì?"

Đại ca, trí thông minh của anh có vấn đề à, đường đường là tổng giám đốc tập đoàn Nam Cung lại không biết nhân dân tệ sao?

"Đồng chí, đây là toàn bộ tài sản của tôi." Tiểu Ngư khóc giải thích: "Toàn bộ tài sản sáng hôm nay tôi ra ngoài bán ve chai, dùng để bồi thường tổn thất tinh thần vậy..."

Bồi thường tổn thất tinh thần?

Nhặt ve chai?

Hai mươi đồng?

Tiền còn bị rách góc?

Vậy mà dám lấy ra trước mặt anh.

Thiếu thiếu gia cảm thấy cô gái này cũng quá dũng cảm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Phleps sơn trại

"Nếu không, nếu không cái này cũng cho anh."

Tiểu Ngư thấy anh không phản ứng gì, vội vàng giả vờ đưa món đồ đáng giá nhất trong túi xách cho anh.

"Điện thoại di động Phleps sơn trại (*), chống nước, chống nắng, còn chống rơi vỡ, chất lượng khá tốt, anh đừng thấy bề ngoài của nó xấu xí thật ra dùng rất bền đấy... Lần trước tôi đi làm bị ngã từ tầng hai xuống, nó bị xe tải đè lên nhưng không bị làm sao cả, cho đến bây giờ vẫn chắc chắn như cũ, tôi rất yêu quý, rất coi trọng nó..."

(*Sơn trại: có nghĩa bóng để ám chỉ tình trạng sao chép sản phẩm, bất chấp các quy định về sở hữu trí tuệ hiện hành, ám chỉ hàng nhái).

Nam Cung Thiếu nhìn vẻ mặt gấp gáp, điệu bộ đáng thương, đang chăm chú nhìn mình mà giải thích của cô gái, đôi mắt anh chỉ híp lại, nghe, không ngắt lời cũng không nói gì.

Ánh chiều tà chiếu lên mặt cô, phản chiếu lên đôi mắt được hàng lông mi cong dài bảo vệ của cô.

Miệng của cô như quả anh đào vừa nở lại tròn bóng, khi nói chuyện mở ra đồng lại có chút nghịch ngợm nhưng cũng có chút mê hoặc.

Thấu thiếu gia nhìn cô, như đang quan sát một bức tranh linh hoạt, cho đến khi Tiểu Ngư dùng ánh mắt như chú mèo nhỏ để nhìn anh, giống như đang hỏi, có thể thả tôi đi không... Cuối cùng anh cũng cảm nhận được xúc cảm xao động lạ kỳ.

Thấu thiếu gia cũng không tin mấy cái gọi là nhất kiến chung tình, nhưng lại tin tưởng vào cảm giác của mình.

Từ lần đầu tiên gặp Nhan Tiểu Ngư, trong lòng liền có cảm giác hứng khởi xa lạ, chậm rãi chuyển thành hứng thú.

Tiểu Ngư diễn vô cùng tốt, đáng tiếc vẫn còn chưa có người có thể lừa gạt Thấu thiếu gia.

"Lấy ra." Thấu thiếu gia giờ tay ra, ra lệnh: "Đưa cho tôi."

Tiểu Ngư sững sốt, im lặng.

Anh, anh, anh thật sự muốn...

Khí... Khí phách của nhà tư bản là như vậy sao? Chẳng lẽ người này không có chút đồng tình nào ư? Mặc dù chiếc điện thoại di động này chỉ đáng mấy trăm đồng nhưng cô cũng phải nhịn ăn rất lâu mới mua được đây.... Cô làm ra vẻ đáng thương lâu như vậy, mà chỉ đạt được kết quả này thôi sao!

Nam Cung Thấu giờ tay lên, lấy chiếc điện thoại và hai mươi đồng của cô, mặt không biến sắc nói: "Xuống xe."

Cả nhà anh, rốt cuộc anh có còn tính người hay không hả! Có tiền như vậy mà ngay cả bản nông như tôi anh cũng nhẫn tâm vơ vét tài sản!

Nhưng ngoài mặt cô vẫn cười ha ha, điệu bộ cảm kích cúi đầu khom lưng xuống xe, bước nhanh về nhà trọ.

Nhan Tiểu Ngư bước đi như bay, dáng vẻ như gặp quý.

Cô biến mất trong ngõ nhỏ, Nam Cung Thấu cũng không đi ngay mà ngồi yên chỗ cũ, nhìn vào gương chiếu hậu ra lệnh: "Ra ngoài."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Ăn

Nam Cung Thấu cũng không di chuyển mà ngồi tại chỗ, nhìn vào gương chiếu hậu, lạnh lùng nói: "Ra ngoài."

"M* nó chứ, Nam Cung Thấu, cậu có con mắt thứ ba của Nhị Lang thần sao! Tôi nghiên cứu lâu như vậy mới tạo ra được thiết kế hoàn mỹ, lại bị cậu phát hiện nhanh đến thế!"

Theo giọng đàn ông vang lên, chỗ ngồi phía sau vang lên âm thanh nho nhỏ, sau đó ghế ngồi tự động đảo ngược lại, từ phía sau xuất hiện một người, không phải ai khác mà chính là người vừa bị nỗ phòng thí nghiệm, Đường Táp tiên sinh.

"Thế này mà cũng gọi là thiết kế?" Thấu thiếu gia từ năm tám tuổi đã nghiên cứu máy bay hàng không neho mắt một cái, nói mát: "Đường thiếu gia, anh chỉ có thể tạm thời coi là cải tiến mà thôi."

Đường Táp bị anh nói lời ác độc bèn chặc một tiếng, phân tích nói: "Tiểu Ngư này, tôi cũng đã điều tra một chút, là người dân hiền lành, an phận thủ thường, không có ghi chép xấu nào, mười bốn tuổi được một ông già trong Hồng quân nhận nuôi, cô ấy vô cùng đề phòng đối với phần tử xã hội đen là anh, dù có chịu thiệt cũng sẽ tận lực phủ sạch quan hệ..."

Đường Táp tự thuật, quan sát sắc mặt của Thấu thiếu gia, nghiêng đầu hăng hái hỏi: "Tôi nói này Thấu thiếu gia, bây giờ anh muốn làm gì Tiểu Ngư này vậy? Giết, hay là nấu?"

"Thấu thiếu gia trăm mặt một chút, chậm rãi nói: "Tạm thời, ăn."

Không giải thích được tại sao lại hôn người ta, đã là bị kích.

Sau khi Nhan Tiểu Ngư trở lại nhà trọ, bị kịch thứ hai cũng lập tức đến.

Di cho thuê nhà đã ngồi đợi cô gần ba giờ.

Vì Tiểu Ngư thiếu tiền, cho nên tiền phòng ba tháng rồi còn chưa trả, cô mặt dày kỳ kèo mãi mới được kéo dài thêm một tháng, khó khăn lắm mới tích góp đủ tiền, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, toàn bộ tài sản đều bị Thấu thiếu gia lấy sạch, bây giờ trên người một đồng cũng không có.

"Di ơi, di có thể thư thả cho cháu hai ngày được không." Tiểu Ngư rơi lệ: "A, vốn dĩ cháu đã chuẩn bị xong tiền thuê nhà, không cẩn thận lại bị người ta lừa sạch mất rồi..."

"Nhan tiểu thư, đầu tháng tôi gõ cửa nhà cô, cô lại giả chết, giữa tháng tôi đến thu cô lại biến mất, bây giờ cô nói cô bị lừa gạt? Quỷ mới tin cô, cô làm cảnh sát sao có thể đi quyệt nợ chứ? A, bây giờ cảnh sát cũng làm cướp luôn hả? Hả? Căn nhà này, từ tháng trước vẫn luôn có người muốn thuê đấy, bây giờ cho thuê càng được giá cao hơn, nếu cô cứ kéo dài như vậy tôi không thể cho thuê được nữa. Cô có thể bồi thường số tiền đó cho tôi được không? Bây giờ lập tức trả tiền hoặc lập tức dọn đi cho tôi, nhanh chóng, bằng không tôi báo cảnh sát..."

Di cho thuê nhà đồng dạng làm cho cảnh sát Nhan lệ rơi đầy mặt...

Cô làm cảnh sát cũng vô dụng quá rồi, tùy ý bị người dân uy hiếp....

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 37: Thưởng thức nghệ thuật quá đặc biệt

Nhan Tiểu Ngư thấy di chủ nhà càng nói càng lớn, rất có khí thế không làm cho xong thì không dừng lại. Vì thế cô không thể làm gì khác hơn là thu dọn đồ đạc yên lặng rời đi---

Cô ôm hành lý xuống lầu, muốn gọi điện đến ký túc xá của Nhan Duy An, nhưng đột nhiên nhớ ra điện thoại của mình bị lấy đi rồi...

Cô suy nghĩ một chút liền cầm vali đi vào buồng điện thoại công cộng.

* * *

"Tạm thời, ăn."

Thấu thiếu gia nói xong mấy chữ này thì về mặt bình tĩnh, không hề xấu hổ.

Đường Táp đỏ mặt hỏi, Tiểu Thấu ơi là Tiểu Thấu, lại ra tay với một cô gái đường hoàng ưu tú, cậu thật sự không biết xấu hổ hả, chắc hai chữ này viết thế nào cũng quên rồi...

"Thiếu đương gia! Đã xử lý xong tất cả"

Lúc này màn hình phẳng tự động trò chuyện mở ra, giọng nói một thuộc hạ của Nam Cung Thấu báo cáo.

"Tốt." Nam Cung Thấu lạnh nhạt trả lời.

"Vâng, vậy Thiếu đương gia ngủ ngon." Người áo đen cung kính gật đầu, nói xong liền tắt màn hình...

Đường Táp thấy hình ảnh nơi chỗ của người áo đen chính là nhà trọ bên cạnh, lập tức phát tay gọi: "Đội chút, đã xảy ra chuyện gì?"

Người áo đen thấy người hỏi là Đường thiếu gia, liền thành thật trả lời: "Báo cáo Đường thiếu gia, Thiếu gia dặn dò lập tức mua lại nhà trọ này."

Đường Táp nhìn người đàn ông ngồi trước tay lái trong bóng đêm, cau mày, không hiểu: "Khu vực giá rẻ này không hề có giá trị, cậu mua nó để làm gì, Kim ốc tàng kiều chăng?"

Nam Cung Thấu cười nhưng không nói gì.

Đường Táp đỏ mặt hỏi--- cái biểu tình này, thật sự là âm hiểm biến thái vô cùng!

"Tôi chính xác là con sói đội lột cừu--- mà cậu là con mồi của tôi, là dê con trong miệng tôi..."

Điện thoại Phleps son trại phía trước đột nhiên vang lên tiếng chuông âm ỉ, vô cùng hợp với hoàn cảnh.

Nam Cung Thấu nhú mảy.

Trong lòng Đường Táp nhất thời thổ huyết--- đây không phải điện thoại của cô gái kia sao? Trình độ thưởng thức nghệ thuật của cô gái này cũng quá đặc biệt rồi, sợ rằng người thường cũng không thưởng thức nổi cô gái này đâu!

Thấu thiếu gia cầm điện thoại lên, không chút do dự nhấn nút trả lời.

"Nam Cung tiên sinh..." Cô gái có chút do dự, cẩn thận như nói chuyện với quý sa tăng: "Tôi muốn lấy lại..."

"Khách sạn Hilton, phòng tổng thống, đến trước mười giờ."

Thấu thiếu gia nói xong liền tắt điện thoại.

Đường Táp kinh hãi, dường như lúc này đã hiểu rõ ý nghĩa của việc thu mua khu nhà trọ kia.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chỉ số phóng điện vượt cả mức đo được

Ấn...

Ấn...

Nam Cung thiếu gia nói được làm được.

Nếu Nam Cung Thấu đã muốn thì cho dù là người hay vật, đều chắc chắn sẽ đạt được. Nhưng anh chưa từng trực tiếp uy hiếp, lại càng không ép buộc, bởi vì anh có nhiều cách để con mồi chủ động mắc câu.

Đường thiếu gia nhìn Thấu thiếu gia hoàn hảo từ trên xuống dưới, bình thần tắt điện thoại sau đó xem xét điện thoại của Nhan tiểu thư.

Dường như vì không tìm thấy bất kỳ dữ liệu về người đàn ông nào trong điện thoại, chỉ có số điện thoại của văn phòng cục và mấy số điện thoại khẩn cấp trong đội, cho nên anh vô cùng hài lòng cười.

Khóe miệng Đường Táp co giật---

Tiểu Thấu à, sau khi làm chuyện vô liêm sỉ, đừng nên cười thỏa mãn âm trầm như vậy chứ?

- - - - -

Nhan tiểu thư đang hoang mang vì sao thiếu gia này vừa mới nghe điện thoại của mình, hỏi cũng không hỏi đã biết là cô, nhưng mà vẫn kéo vali ngồi vào vị trí cuối cùng trong xe buýt, đi tới khách sạn xa hoa kia để lấy chiếc sim điện thoại vô cùng quan trọng kia.

Nhà đã đột còn gặp mưa rào.

Khi đợi xe buýt thì trời mưa như trút nước.

Đợi đến khi cô đến khách sạn thì cả người đã ướt đẫm.

Cô gửi hành lý ở đại sảnh, có quản lý đến hỏi cô có phải Nhan Tiểu Ngư hay không, sau đó liền dẫn cô lên tầng cao nhất.

Chưa nói tên, chưa nói họ, quản lý đã trực tiếp đưa cô lên tầng tổng thống, sau khi gõ cửa xong lập tức lui xuống.

Tiểu Ngư còn đang do dự, cửa vừa được gõ đã mở ra.

Cô thoáng chần chừ vài giây, sau đó bước chân vào, ngay lập tức bị sự xa hoa của căn phòng làm choáng ngợp.

Từ cửa sổ có thể nhìn thấy hết toàn bộ thành phố D, còn có bồn tắm lớn đủ để cô vùng vẫy ba vòng.

Xa xỉ, hủ bại, người có tiền thật sa đọa quá rồi!

"Đến đây."

Một giọng nói vang lên, thu hồi lại linh hồn nhỏ bé đang bay lung tung của Nhan tiểu thư.

Cô quay đầu nhìn lại, thấy Thấu thiếu gia mặc đồ bình thường thoải mái đang ngồi trên chiếc sofa lớn, ánh mắt cũng không nhìn cô, chỉ nhìn màn hình rồi ra lệnh.

Lúc này anh mặc một bộ đồ bình thường cho nên bớt đi mấy phần lạnh lùng, ánh mắt và động tác ưu nhã, lười biếng, nhưng lại có vẻ chuyên chú khó nhận thấy, chỉ cảm thấy khí tức mạnh mẽ, mà hấp dẫn.

Yêu nghiệt chia thành rất nhiều loại, loại này chính là loại mà chỉ số phóng điện vượt cả mức có thể đo của đồng hồ rồi.

"Xin chào Nam Cung tiên sinh." Đồng chí Nhan rất biết tùy thời tùy chỗ đều phải lễ phép: "Tôi muốn lấy lại thẻ điện thoại của tôi, ở trong đó, có vật và ảnh chụp rất quan trọng, anh có thể... trả lại cho tôi không?"

Vật quan trọng và ảnh chụp.

Thấu thiếu gia nghe vậy, ngón tay hơi dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Lại làm mất 100 vạn

Thấu thiếu gia nghe vậy, ngón tay hơi dừng lại một chút.

Đồ quan trọng có thể hiểu là chỉ người nhà của cô.

Hình? Là những bức ảnh chụp những người đàn ông lộ cơ bắp đang làm trên đồng ruộng và chờ lương thực?

Thấu thiếu gia hơi không vui, ngược mắt nhìn cô một cái, hỏi: "Không hiểu lời của tôi?"

Tiểu Ngư mờ mịt, ngái dưng sòng não ra lệnh cho tôi sao, tôi không hiểu được loại hình cao cấp như vậy, không hiểu đầu đại ca!

"Lại đây."

Thiếu gia không kiên nhẫn nói một câu, đồng chí Tiểu Ngư tình ngộ hóa ra là lời ra lệnh khi cô đang bị căn phòng xa hoa này làm cho choáng váng.

Cô bước chân đến, một đường để lại dấu nước trên thảm lông dê xa hoa.

Khi cô đến gần Thấu thiếu gia trong gang tấc, liền ngửi thấy được mùi của A Hoàng nhà mình, thật tuyệt vời,

Vị Thấu thiếu gia này có ưu điểm chính là ở nơi nào cũng dễ ngủ, ngủ rất tốt khiến cho người ta muốn ôm lấy anh mà gặm...

Tâm tình của Tiểu Ngư nhộn nhạo, chợt ý được được mình đang nghĩ đến chuyện ôm và gặm, liền lắc lắc đầu quăng ý niệm này đi, hít sâu một hơi, khom lưng xuống lấy điện thoại.

Bụp!

Đột nhiên, tay của cô bị anh nắm được.

Tiểu Ngư dừng lại, cơ thể nghiêng về một phía, lập tức ngã vào lòng người đàn ông...

Trong lòng cô kinh hãi, liền sử dụng các chiêu phòng thân, giơ khuỷu tay lên đánh xuống.

Không ngờ vị thiếu gia này lại không tránh.

Lúc khuỷu tay cô đánh xuống, chỉ nghe loảng xoảng, cô đánh vào máy tính đặt trên chân anh.

Lại loảng xoảng một tiếng máy tính rơi xuống đất, rung lên mấy hồi.

Những con số và cột trụ trên màn hình đột nhiên điên cuồng thay đổi...

"...Chuyện gì xảy ra vậy..." Tiểu Ngư thấy các con số trên màn hình thay đổi liên tục, sợ đến mặt mũi biến sắc: "Đây là xảy ra chuyện gì..."

Thấu thiếu gia nhìn các con số, một lát sau bình tĩnh nói: “Nhan tiểu thư, vừa rồi cô quá xúc động, đã đụng vào điều khiển của đường thẳng k đương tuyến, làm cho ^#\$^%#^%#^%&%%, làm cho cổ phiếu của công ty Á Thái của Nam Cung #%^#\$^%&%%... khiến cho Chi nhánh ở Milan của công ty Nam Cung bị tổn thất một trăm vạn...”

Anh trả lời đơn giản bằng một loạt thuật ngữ, Tiểu Ngu lại như nghe sách trời.

Cuối cùng chỉ nghe được ba chữ, một trăm vạn... một trăm vạn!

Một trăm vạn, là một trăm vạn! Sợ rằng cả đời cô cũng không kiếm được nhiều tiền như vậy!

"Đây cũng là vì anh túm tôi, anh không thể thanh toán tổn thất lớn đó lên đầu tôi được." Tiểu Ngu cố gắng bảo vệ quyền lợi của mình: “Tôi chỉ đem đến 60 đồng còn thừa khi bỏ phí để gọi điện cho anh...”

Thấu thiếu gia không nói, nhưng đôi mắt lại trói chặt cô, vô cùng thâm trầm, khó lường.

Tiểu Ngu ôm cánh tay, trầm nghĩ, chẳng lẽ muốn giết người diệt khẩu, chẳng lẽ cô phải đo sức với người xã hội đen này, chẳng lẽ ngày mai Nhật báo của Thành phố D sẽ đăng tin phát hiện xác của cảnh sát Nhan Tiểu Ngu bị phanh thây đầu đường...

Cô suy nghĩ nhiều quá ==!!

"Cô quả nhiên không biết." Thấu thiếu gia bình thản nói: “Điện thoại của cô bị người ta gắn chip theo dõi, hơn nữa còn có gắn bom đếm ngược thời gian."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Lại quên đi?

Thiết bị theo dõi! Kíp nổ? Bom hẹn giờ!?

Tiểu Ngu vô cùng kinh ngạc... lần trước cô đi bắt tội phạm, cũng là lần đầu tiên. Bình thường cô cũng chỉ làm mấy việc như điều hòa quan hệ của mọi người, tìm trẻ con ham chơi, tìm chó bị lạc, thỉnh thoảng giúp người ta tra hộ khẩu, cũng không đắc tội với phần tử đánh bom nguy hiểm gì! Nói như vậy...

"Là để tấn công anh!" Nhan Tiểu Ngu tức giận: “Từ khi Ngu Nhạc Thành gặp chuyện không may tôi vẫn luôn ở bên cạnh anh, sau đó lại đón tiếp anh một ngày đêm, anh còn đến nhà của tôi, không nghĩ ngờ gì nữa, tôi đã bị kẻ địch của anh xem thành mục tiêu tấn công! Tại sao anh lại cố ý rời lực chú ý sang người tôi?"

Thấu thiếu gia dựa vào sô pha, híp mắt lại: “Nhan tiểu thư, cô nghĩ, súng và những món đồ chơi khác có gì khác nhau?"

"Nhất định là có giống nhau, nhưng cũng không giống nhau." Nhan Tiểu Ngu đảo, mắt nhanh chóng trả lời: “Không giống là bởi vì súng có thể giết người, còn đồ chơi thì chỉ có thể để trang trí, giống nhau là bởi vì khi anh có được một vật có nhiều tính năng đắt tiền, dù chỉ là đồ chơi, thì được cầm trong tay cũng vô cùng thỏa mãn!"

Thấu thiếu gia khó có hiếm khi thấy được Tiểu Ngu thu hồi vẻ ngốc nghếch, nhanh chóng tả lời anh, mà còn có thể phân tích tình thế, dùng lý lẽ của mình để biện luận, không khỏi nung nấu mảy mòi.

Tiểu Ngu nhớ lại cảnh tượng lúc đó, các chuyên gia đều nói vị thiếu gia này là người chuyên về súng ống đạn dược, suy đi nghĩ lại, chớp mắt đã hiểu được nguyên nhân mình bị lôi ra làm mục tiêu, thủ đoạn và sự ghen ghét của vị thiếu gia này thật khiến cho người ta đổ mồ hôi hột.

Không phải chỉ nói đồ anh thiết kế là đồ chơi thôi sao!

Lại nhìn sang người được khen lúc này đang hiện lên vẻ mặt hài lòng..

Đại ca, anh cũng không nên biểu hiện hài lòng kiểu ngạo đối với thiết kế của mình như thế chứ?

"Kíp nổ đã được khởi động, mặc dù đã dỡ bỏ nhưng lại có thể khiến cô bị điện giật, tôi kéo cô lại là vì an toàn." Thấu thiếu gia bình tĩnh nói, dùng một chút, ánh mắt cố định trên người cô.

Tiểu Ngu gần như không còn có phản ứng, sợ chuyện tiếp theo anh nói là chuyện một trăm vạn. Vì vậy căng thẳng đợi anh quyết định.

Không ngờ t   iếu gia lại nói: “Đợi sửa xong điện thoại di động, tôi sẽ cho người đưa đến cho Nhan tiểu thư, cứ như vậy đi."

Tiểu Ngu ách một tiếng, sững sờ.

Lại... quên đi?

Nhiều tiền như vậy cơ mà..

Thiếu gia thấy cô sững sờ, bình thần hỏi: “Còn có vấn đề gì sao?”

Nhan Tiểu Ngư lắc đầu, Thấu thiếu gia liền đứng lên, đi đến phòng tắm: “Nếu như không có vấn đề gì, Nhan tiểu thư có thể đi rồi.”

Có thể đi..?

Tiểu Ngư tiếp tục sững sờ...

Lúc này Thấu thiếu gia đã vào phòng tắm.

Mà đối diện với màn hình tinh thể lỏng chiếm mất nửa vách tường kia, cô bỗng nhiên nhớ đến chuyện xưa.

Một chuyện xưa rất đơn giản...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Nhớ lại chuyện cũ

Đó là một chuyện cũ rất đơn giản...

Giáp và Ất vốn là hai người không quen nhau, quen nhau trong một tình huống ngẫu nhiên. Giáp trợ giúp Ất làm việc, giúp tiền bạc, giúp nhân lực, nhưng bởi vì tướng mạo của Giáp hung thần ác sát, cho nên Ất vẫn không cảm kích, còn hiểu lầm hằn là ác bá. Rất nhiều ngày nhiều ngày sau, Ất đột nhiên được bạn bè nói lại thì mới biết đó chỉ là hiểu lầm, liền chạy như bay đến muốn hóa giải hiểu lầm và báo ân, nhưng cũng đúng lúc này Giáp bị tai nạn, bị xe đụng chết, huyết nhục mơ hồ... vậy Ất ôm đầu khóc ròng, vô cùng hối hận, lệ đầy mắt gào hét với "kênh XX" đang phóng vấn... đặt lương tâm lên trước, có ân phải báo, không nên thiếu nợ ân huệ, lại càng không nên để nhân tình kéo dài đến đời sau, đồng chí, quý trọng người trước mắt, quý trọng người trước mắt, quý trọng...

Tiểu Ngư bị tiếng của người Ất trên TV dọa mất nửa hồn, vội vàng cầm điều khiển tắt TV, sợ hết hồn vía.

Tắt TV xong lại cảm khái, Tiểu Ngư không khỏi nhớ đến bản thân mình...

Thật ra thì vị thiếu gia xã hội đen này cũng không làm chuyện gì quá phạm với cô.

Khi anh chú ý đến cô... rất giống như bảo vệ cô.

Kiểm tra bom bỏ túi xong, còn đưa cô về nhà, xóa bỏ nguy hiểm trong điện thoại, cũng chưa từng đưa ra yêu cầu gì quá phạm... Còn nụ hôn kia, khụ, đồng chí Nhan đã tự động bỏ quên, bởi vì cô còn rất hưởng thụ.

Mặc dù, cô không lo vị thiếu gia này sẽ gặp tai nạn xe cộ, phơi thầy đầu đường hoặc đột nhiên bị đánh chết... Nhưng mà, cô lại gặp phải cục diện mất trăm triệu, nhiều tiền như vậy, cho dù nói như thế, nhưng có phải đời sau của cô vẫn rất chi là đáng lo lắng hay không đây...

Ông nội Nhan đã nghiêm túc dạy cô, làm người không thể vô lương tâm, không tuân thủ điều này thì cô đừng nghĩ bước chân vào nhà họ Nhan.

Tất nhiên phải trả tiền!

Còn có thể làm thế nào nữa?

Bây giờ bỏ qua cũng được...

Sao mà Nhan Tiểu Ngư cô có thể vong ân phụ nghĩa như vậy được!

Đồng chí Tiểu Ngư gục đầu xuống bàn, đung đầu ~ing

Ông nội, cháu rất bối rối..

Lúc này, cửa phòng thay quần tắm mở ra, Thấu thiếu gia mặc áo choàng tắm đi ra.

Phòng tắm mờ mờ hơi nước khiến cho đôi mắt anh lộ vẻ mong lung, thâm trầm không ai nhìn thấy, anh đi chậm chạp nhưng lại như đi săn, từng bước kiên định, Cho dù không đường hoàng cũng bá đạo khí thế mười phần.

Tiểu Ngư chỉ nhìn anh một cái liền cảm giác hồn mình như bị câu đi, nuốtkhan một cái, trong đầu không tự chủ lại nhớ đến cảnh hai người hôn nhau mãnh liệt trong xe.

Thấu thiếu gia thu hết dáng vẻ của cô vào trong mắt, đôi mắt khẽ động nhưng không hề có vẻ giễu cợt.

Chính lúc này là thời khắc quan trọng để cá mắc câu.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Người đàn ông cởi mở

Thấu thiếu gia bước đến, ngồi xuống, quay đầu nhìn Tiểu Ngư nằm ở một góc trên ghế salon hỏi: "Nhan tiểu thư, có việc gì sao?"

Tiểu Ngư mãnh liệt lắc đầu: "Không... không có..."

Thấu thiếu gia chần chờ, hỏi lại: "Có phải có khó khăn gì hay không?"

Câu này rất thân thiết, rất ấm áp, trong nháy mắt khiến cho đồng chí Nhan đang không có nhà để về vô cùng cảm động!

"Tôi..." Cô do dự.

"Cầm lấy cái này đi." Thấu thiếu gia xé cho cô tờ chi phiếu, biểu tình không nóng không lạnh.

Tiểu Ngư vừa nhìn thấy con số trên chi phiếu vội vàng khoát tay: "Không được, không được, tôi không thể nhận, tôi đã nợ Nam Cung tiền sinh quá nhiều rồi..."

"Nhan tiểu thư đừng khách khí." Thấu thiếu gia vẫn bình thản như cũ: "Mọi người đều quen biết, coi như là bạn bè."

Quen biết.

Cũng coi như là bạn bè.

Tiểu Ngư hoàn toàn bị cảm động, cảm thấy nhân gian này vẫn còn sự chân thành, nhân gian còn chân tình, đây nào phải phần tử xã hội đen, đây là rõ ràng là người đàn ông tốt mà!

"Nam Cung tiền sinh." Cuối cùng thì Tiểu Ngư cũng hạ quyết tâm, ngẩng đầu ưỡn ngực, mặt đầy chính khí: "Do tôi lỡ mắng tạo nên tổn thất lớn cho nhà Nam Cung, cho nên tôi sẽ trả hết toàn bộ!"

Thấu thiếu gia tựa lưng vào ghế salon, lúc này vẻ lạnh nhạt đã tan đi, biến thành ôn hòa nhã nhặn: "Ồ, trả như thế nào?"

Trả thế nào...

Tiểu Ngư không còn sức lực, nhỏ giọng nói: "Cái đó... Thời gian có thể sẽ hơi lâu, trả theo từng kỳ, mà.... mỗi lần chỉ có thể trả một ít..."

"Ồ đây tôi còn thiếu một trợ lý." Thấu thiếu gia ngắt lời cô, ra điều kiện rất ưu đãi: "Tiền lương trả đúng hạn, cô có thể suy nghĩ xem sao."

Trợ lý?

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu: "Nhưng tôi có công việc..."

"Trợ lý sinh hoạt." Thấu thiếu gia bình tĩnh: "Phụ trách ba bữa cơm cùng cuộc sống thường ngày, dọn vệ sinh nhà cửa, không chiếm hết toàn bộ thời gian, nhưng điều kiện đầu tiên là cô phải chuyển đến ở chỗ tôi."

Tiểu Ngư vừa nghe, trong lòng lập tức cảm thấy vui mừng, nói như vậy, cô đã có thể giải quyết vấn đề chỗ ở luôn rồi. $\sim(\geq \nabla \leq)\sim$

Có chỗ ở, lại có thể kiếm tiền, còn có thể trả nợ, thật là chuyện tốt mà!

Đợi đã nào...!

Tiểu Ngư lắc đầu, trong lòng đầy dục, trên đời thật sự có chuyện tốt như vậy sao?

Vị thiếu gia phi nhân loại này thâm sâu khó lường, liệu có thể đang có ý đồ gì hay không?

Lại có thể, dễ dàng quá!

Đi?

Hay là không đi?

Đi?

Vẫn là...

Tiểu Ngư ngẩng đầu, khi thấy Thấu thiếu gia cũng ngẩng đầu, đang nhìn mình cười, hành động chậm rãi như ống kính quay chậm, lại như nở ra vô số nụ hoa, đủ để khiến cho trong phòng ấm áp, hoa nở tứ phía, đủ khiến cho trời đất nháy mắt chuyển về trời tháng tư...

Đi?

Hay không đi?

Sự lựa chọn trong đầu Nhan tiểu thư tự động thay đổi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Gọi là “Thạch Đầu”

"Nhan tiểu thư, nghĩ thế nào?" Thiếu gia hỏi.

Tiểu Ngư nhìn thiếu gia tươi cười, gật đầu theo bản năng, có chút ngượng ngùng: “Vậy thì... vậy thì từ nay về sau sẽ làm phiên anh rồi.”

Thấu thiếu gia “ừ” một tiếng, ý cười ngập tràn trong ánh mắt.

Hóa ra đáng vẻ tự động cắn câu lại đáng yêu như vậy.

"Ngày mai bắt đầu đi làm." Thấu thiếu gia dặn dò: “Tôi không thích nhân viên xin nghỉ vì bị bệnh, giờ có thể cho cô mượn phòng tắm.”

Tiểu Ngư có một tấm lòng chính nghĩa, cho rằng là người thì vốn có bản tính lương thiện, cho nên coi thường bầu không khí ám muội lúc này, dùng tốc độ nhanh nhất tìm ưu điểm của người khác, bây giờ nghe thấy anh lo lắng mình sẽ bị ốm, liền cảm động đến mức chỉ thiếu thể hiện ra đáng vẻ làm trâu làm ngựa báo đáp, mà không hề thấy nụ cười âm hiểm của Thấu thiếu gia.

Thiếu gia phi nhân loại này, hóa ra còn có một mặt nho nhã như vậy đây.

Thiếu gia phi nhân loại, lúc này ngài vô cùng mê người, có thể đứng ngang hàng với A Hoàng rồi...

Nhan Tiểu Ngư đi tắm.

Phòng dành cho tổng thống cực lớn, phòng tắm cách ghế salon phòng khách rất xa, đóng cửa lại thì gần như không nghe được bất kỳ âm thanh nào từ bên ngoài, hai tường ngăn cách.

Vào thời điểm Thấu thiếu gia thấy cửa đóng lại, liền cảm máy tính lên, khôi phục hình ảnh thao túng cổ phiếu lúc đầu, về mặt trầm tĩnh.

Lúc này tại nhà của chú Ba nhà Nam Cung ở Milan, Nam Cung Ngọc gửi đến một bức thư chúc mừng---

Ông ta bày tỏ, mặc dù thời gian trước đã hợp tác với công ty thời trang ở Milan, làm cho ông ta bất ngờ, nhưng mà vừa rồi giá trị cổ phiếu đột nhiên tăng lên, trong vòng một ngày gia tộc Roland đã có được trăm vạn, ông ta cũng rất vui mừng cho nên ở bên này cũng chúc mừng công ty mới của Thấu thiếu gia lên san thành công.

Thấu thiếu gia tắt thư đi, liền thấy màn hình máy tính chuyển một cái, xuất hiện hình ảnh.

Chính là chuyện xưa cảm động vừa rồi ở trong TV, mọi người đang tụ họp mở Sâm banh chúc mừng.

“Đình!”

Màn hình lại tối sầm, xuất hiện chữ thông báo tự gọi.

Liệp Báo (Báo Săn): Thạch Đầu, Thạch Đầu! Nhiệm vụ hoàn thành! Gọi Thạch Đầu! Gọi! Gọi! Nhanh chóng gọi!

Liệp Báo, nam, là sát thủ nổi tiếng khắp thế giới trong liên minh tổ chức sát thủ, xếp thứ 16, mặc dù được coi là tiền bối của Thấu thiếu gia, nhưng đáng tiếc thứ hạng vẫn không thể vượt qua Thấu thiếu gia.

Bởi vì Thấu thiếu gia của chúng ta tám tuổi đã đứng ở vị trí thứ hai.

Thạch Đầu là tên giả mà Thấu thiếu gia sử dụng trong liên minh tổ chức sát thủ.

“Đình!”

Có thêm người tham gia.

Hồi Miêu (Mèo Xám): Ta nói Tiểu Báo, cậu dừng lại chút đi, không biết Thạch Đầu đã xem trọng cô gái nhà nào, đang đợi con nhà người ta mắc câu, sao có thể dễ ý đến cậu!

Hai tiếng “đình, đình” lại vang lên, có người thứ ba tham gia.

Bạch Miêu (Mèo Trắng): Meo a, đột nhiên em phát hiện, ban đầu không giao con gái cho Thạch Đầu đại nhân là điều sáng suốt cỡ nào, nếu không cũng bị Thạch Đầu đại nhân khi dễ mất, người bình thường không thể đấu lại được kẻ âm hiểm cao minh như anh ấy nha...

Hồi Miêu: Di truyền thật là một từ ảo diệu, ban đầu giới gây họa nhất là Cừu non tiểu thư, làm sao lại nghịch thiên di truyền ra đứa con như vậy chứ!

Bạch Miêu: Đó là do gen người nhà Nam Cung tốt, không giống anh (khi dễ)...

Hồi Miêu: Khóc, bà xã, thì ra trong lòng của em... anh rất ngốc sao?

Hồi Miêu, Bạch Miêu đều là những nhân vật tình báo của liên minh tổ chức sát thủ, một nam một nữ, mười ba năm trước, Nhà Nam Cung và Dịch Đức La là hai gia tộc xã hội đen đứng đầu, hạnh phúc vì kết thông gia, hôm nay đã có một đứa con gái mười hai tuổi, một con trai tám tuổi, một con gái sáu tuổi, một con trai ba tuổi, được khen ngợi là đôi vợ chồng có thể sinh được nhiều con nhất trong tổ chức

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Boss Thạch Đầu

Liệp Báo: Bỏ đi, bỏ đi, hai người một người phụ trách làm người quay phim, một người làm phóng viên, chỉ cần cầm microphone, nào hiểu được diễn viên chúng tôi cực khổ như thế nào! Xem nào nhiệt cái gì!

Đình! Lại thêm một người nữa tham gia.

Thương Ưng (Điều Hâu): (Giận!) Tiểu Báo, cậu đóng người bị tai nạn nhưng người cả người đầy máu lại là lão tử đây, cậu lại dám lên giọng tranh công trước ~~~ mẹ nó, quá không trọng nghĩa rồi!

Thương Ưng, nam, quốc tịch Anh, tóc vàng mắt xanh, khi còn bé từng ở quân khu nước Đức, sau đó rời khỏi quân khu, gia nhập tổ chức liên minh sát thủ, đứng đầu tổ chức liên minh về điều khiển máy bay chiến đấu trên không.

Liệp Báo: (Môi đỏ mọng, hôn) Ưng đến rồi nè!

Thương Ưng: (Ói!) Cút! Đừng diễn trò để nhân cơ hội ôm hôn tôi, chớ đến gần lão tử!

Bạch Miêu: Khinh người, khinh người, lại bắt đầu!

Liệp Báo: (không nhìn mọi người) Ưng, yêu chính là vậy!

Thương Ưng: (Ói, ói ói như điên! Vừa chạy vừa ói!)

Hồi Miêu: Tiểu Báo càng ngày càng coi mở, những trường hợp có công chúng mà cũng không có chút lễ tiết nào cả...

Đình, nick của Thạch Đầu đại nhân lâu ngày mới sáng.

"Có thời gian ở đây nào loạn, rảnh rồi quá nhỉ?"

Mọi người yên lặng.

"Cần tôi nhắc nhở mọi người, còn bao nhiêu nhiệm vụ không?"

Tiếp tục yên lặng.

"Tôi xem một chút, còn có ai không biết điều ở đây tán dóc nữa."

Đình Đình Đình Đình, tất cả biến mất.

Các sát thủ ở bên kia đại dương đều cảm thán ----

Ai nói người trẻ tuổi quản lý bọn họ thì có thể tốt hơn chứ?

Boss Thạch Đầu vô cùng không dễ chọc đấy!

- - - - -

Nhan Tiểu Ngư tắm xong, mới nhớ đến quần áo của mình còn ở bên ngoài, cô đi ra ngoài thấy có áo khoác tắm, liền đổi lại, ôm tâm trạng thấp thỏm đi ra.

Từ từ dời đến chỗ cửa, cô nhìn thấy phòng tổng thống lớn như vậy chỉ còn lại một mình cô.

(◕-◕)....Ách, không thấy thiếu gia phi nhân loại đâu...

"Xin chào, Nhan tiểu thư, đây là bữa tối tôi đưa đến cho cô."

Ngoài cửa, truyền đến tiếng phục vụ cung kính hỏi, từ nam phục vụ đã đổi thành nữ.

Nhan Tiểu Ngư không chờ cửa tự động mở, vội vàng đi về phía trước, kéo cửa ra, để cho xe đẩy tiến vào.

Xe đẩy vừa vào tới, đập vào mắt cô chính là những đồ ăn ngon đẹp mắt, những đồ dùng đắt tiền, xa xỉ, rượu đỏ giá trên trời...

"Nhan tiểu thư, đây là những món ăn chobữa tối." Phục vụ chỉ vào các món ăn, dịu dàng lên tiếng: "Xin hỏi bữa sáng ngày mai, cô muốn kiểu Trung Quốc hay phương Tây, hay là Tây Trung kết hợp..."

Cô kinh ngạc, trên mặt đầy vẻ khần trương, nắm lấy vai phục vụ mà lắc, hỏi: "Đồng chí, cái này không phải là của tôi đâu, tôi không gọi đồ ăn, đây cũng không phải là phòng của tôi... Các vị phải biết rõ, không thể thu tiền của tôi đâu đấy...."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ăn không thấy vị

Nữ nhân viên bị dọa phát hoảng, cô ta chộp vật giấy dựa ra chỉ vào vali màu hồng dưới chân, không còn hơi sức hỏi: "Nhưng mà Nhan tiểu thư, đây không phải hành lý của cô sao? Đối tượng chúng tôi phục vụ là cô mà..."

Bạn học Nhan càng hoảng loạn hơn cả cô ấy!

Chuyện là thế nào! Phản tử xã hội đen phi nhân tính đã biến mất! Có phải cô lại bị lừa gạt lần nữa hay không! Chẳng lẽ nghề chính của Nam Cung tiên sinh kia là lừa gạt?

Mẹ nó, cũng quá thất đức rồi, thua thiệt cho cô vừa rồi còn coi anh ta là người tốt.

"Này, đây không phải vali của tôi..." Tiểu Ngư phủ nhận, mặt đầy chính khí: "Có lẽ là của vị khách nào đó để lại, đưa cho tôi, tôi sẽ giao cho cảnh sát thông báo người đến nhận..."

"Nhan tiểu thư." Phục vụ chỉ vào túi bên cạnh vali được mở hé ra, nhìn thấy giấy tờ bên trong, nghi ngờ nói: "Đây không phải chứng nhận của cô..."

Aure Coase Keenan Scarfe nói rất đúng, chứng cứ trước mắt, thì tất cả những lời giải thích chỉ là giả dối... cho nên, Tiểu Ngự hoàn toàn im lặng.

Giống như nhìn ra sự bất khoan của Tiểu Ngự, phục vụ mỉm cười giải thích, mặt đầy hòa ái: “Nhan tiểu thư, đây là khách sạn của tập đoàn Nam cung, tất cả những chi phí khi cô sử dụng ở đây đều do công ty Nam Cung gánh chịu, tôn chỉ của chúng tôi là để cho nhân viên của nhà Nam Cung được phục vụ tốt nhất.”

Tiểu Ngự sững sốt mới phát hiện mình hiểu lầm thiếu gia phi nhân loại rồi.

Cô kinh ngạc trừng lớn mắt, chỉ cảm thấy trong nháy mắt thế giới quan của mình bị điên đảo rồi. ....

Dạo này, các nhà tư bản xã hội đen đều có tính người như vậy sao?

Đường thiếu gia đang đương vị trí tài xế, nhìn vị thiếu gia nào đó đang xem tài liệu qua gương chiếu hậu, cuối cùng cũng nhịn không được một bụng đầy nghi ngờ, hỏi ra tiếng: “Tôi nói này Thấu thiếu gia, thịt cá đến miệng cậu cũng không ăn?”

Đường Táp là nhân tài nghiên cứu về virus, nhưng rõ ràng là rất kém trong phương diện hiểu rõ bản chất con người và việc đối nhân xử thế.

Đối với Thấu thiếu gia, một người bí ẩn luôn làm việc tính toán có mục đích rõ ràng, Đường thiếu gia thường không hiểu ra sao.

Nghe thấy câu hỏi, mặt Nam Cung Thấu cũng không biểu hiện gì, chỉ giật giật mí mắt, bỏ tài liệu trên tay xuống, nhỏ giọng nói: “Ăn mà không có vị, biết là gì không?”

Đường Táp dừng lại một chút, hiểu.

Thấu thiếu gia là người chú trọng từng chi tiết, chú trọng hình dáng cơ thể, chú trọng kết quả hơn là quá trình.

Ăn người, cũng như vậy.

Phải phối nguyên liệu tinh xảo, độ lửa vừa vặn, hết lòng nấu nướng từ từ mài dũa, một món ăn, khi từ nồi múc ra thì mùi hương, mỹ vị phải đủ ngon, Thấu thiếu gia mới nguyện ý thưởng thức.

Còn cái này, thành phẩm không chỉ là kết quả mà còn cần quá trình nấu nướng, đợi thành phẩm ra lò. Thấu thiếu gia là một cao thủ, anh vô cùng hiểu rõ cuộc đời này.

Nói cách khác, theo lời của Thấu thiếu gia thì chỉ có bốn chỉ để giải thích đó là Thời cơ chưa đến.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.